

Szentmisét kell hallgatni :

1. Minden vasárnap.
2. Karácsony napján, december 25.
3. Áldozócsütörtökön, május 30.
4. Nagyboldogasszony napján, augusztus 15.
5. Mindenszentek napján, november 1.

Mi szükséges az egyházi házassághoz ?

Az egyházi házassághoz a polgári házasságlevélen (özvegyeknél az elhunyt házastárs halotti bizonyítványán) kívül csupán csak a vőlegénynek és menyasszonynak keresztlevele kell (legfeljebb 3 hónappal az egyházi házasság előtt kiállított legyen). Aki a keresztlevelet beszerezni nem tudja, forduljanak a magyar lelkészekhez, készséggel elintézik az ügyet.

Ne halaszd gyermeked keresztelését későre !

Gondoskods-e legfontosabb szülői kötelességed teljesítéséről, gyermeked valláserkölcsi neveléséről ?

Küldöd-e őt hitoktatásra ?

Levélbeli megkeresés esetén a lelkészek válaszbélyeg csatolását kéri.

* *

Imakönyvek, naptárak, rózsafüzérek és egyéb kegytárgyak kaphatók a lelkészeknél.

* *

A *Tudósító* ez évi előfizetési díját, 10 frankot megfizetted-e már ?

Minden franciaországi magyar katolikus család asztalán olt legyen a katolikus misszió *Szent Mihály Naptára* és a *Párisi Katolikus Tudósító* !

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A FRANCIAORSZÁGI MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTEŚÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE FRANCE)

Rédaction et Administration :

Mission Cath. Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XVe. — Tél. : Vaug. 08-57

VII. évfolyam
1.-5. szám

Január-Május
1958.

Lelkészek : Abbé KOZMA, 9, Square de Vergennes, Paris-XVe

Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord) — Tél. 24-85

Abbé SZOKOLYI DE BERNECZE

174, Cour Jean-Jaurès « Cure Saint-Pierre-du-Rondeau », Grenoble (Isère)

A Franciaországi Magyar Katolikus Missziók évi tagsági díja 15 fr. — A tagok a *Párisi Katolikus Tudósító*t díjtanul kapják.

A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

CIMEK ÉS TUDNIVALÓK

A PÁRISI MISSZIÓ

A Misszió szíve és központja az Eglise diocésaine des étran-gers (Idegenek temploma) 33, rue de Sèvres. Métro : Sèvres-Babylon.

Lelkészi iroda : Magyar Ház, 279, rue de Vaugirard (9, square de Vergennes), Paris-XV. — Métro : Vaugirard. — Telefon : Vaugirard 08-57.

A lelkész legbiztosabban irodájában található csütörtök és vasárnap kivételével délelőtt.

Szentmisék. Vasárnap és Franciaországban is kötelező ünne-ponon szentbeszéddel az Eglise Diocésaine des Etrangersban fél 11-kor. Hétköznap 7 órakor az Apostolat de la Prière kápolnában 1, rue Gerbert, Paris-XV. — Csütörtökön ugyanott 9 órakor a magyar gyer-mekek részére.

Gyóntatás az idegenek templomában a 9. számú magyar gyón-tatószékben szombaton és a kötelező ünnepek vigiliáján délután 4—7-ig, valamint a vasárnapi szentmisék előtt. Egyébkor az Eglise Saint Lambert-ban, lehetőleg előre való értesítésre.

Hitoktatás a magyar Patronázsban csütörtökön a 9 órai szentmise után váltakozó csoportok számára délelőtt és délután folyik.

A Párisi Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Kőre összejöveteleit minden hónap első keddjén délután 3—6-ig tartja a «Protection de la Jeune Fille» 70, rue Denfert-Rochereau alatti otthonában.

Missziós könyvtár szerdán este van nyitva.

A Franciaországi Magyar Katolikus Akadémikusok Kőre havonként egyszer tart összejövetelt.

A párisi magyar királyi követség címe: *Légation Royale de Hongrie, 15, rue de Berri, Paris-VIII.*

**

Magyar orvosi rendelő, könyvtár, betegsegélyző, jogi tanácsadó iroda, pénzügyintézkedés iroda a Magyar Házban, 279, rue de Vaugirard (9, square de Vergennes, XV). — Telefon : Vaugirard 08-57.

*

**

Magyar Tanulmányi Központ: 18, rue Pierre-Curie, Paris-V. Igaz-gatója : Dr. Molnos Lipót.

Kikkel áll szemben a mi frontunk ?

Az alábbiakban közöljük Grösz József püspök, apostoli kormányzó úrnak Celldömökön az agrárifjúsági legények nagy seregszemléjén mondott be-szédét, mely jelentőségénél fogva megérdemli, hogy szélesebb körben is ismerté legyen és iránymutatást adjon napjaink legegységesebb problémái között.

Mindenkivel, aki ellensége Krisztusnak és az Ő evangéliumának ; mindenkivel, aki Krisztust és az ő evangéliumát ki akarja tépni az emberek szívéből ; mindenkivel, aki az egyéni, családi, társadalmi és állami életet más alapokra akarja építeni, mint amelyet Krisztus rakott le az Ő evangéliumában. Ezekkel áll szemben a mi frontunk és csakis ezekkel.

A múlt ősszel iskolákat szenteltem Zalában. Az iskolaszentelés után egy kis beszédet mondtam arról, hogy miért építünk mi ka-tolikusok iskolákat. A többi között azt mondtam, hogy mi azért építünk katolikus iskolákat, mert azt akarjuk, hogy az a nemzedék, amely átveszi a mi helyünket a munkában, a község vezetésében, az ország ügyeinek intézésében: ez a nemzedék hívó legyen és nem hitetlen, a betlehemi csillag után menjen és ne a szovjet-csillag után. Dicsérettességgel köszönjön és Krisztus keresztyére esküdjön: arra a keresztre, amelyen megváltásunk drága ára füg-gött és amely 2.000 esztendő óta összekötőkapocs a nemzetek és népfajok között és ne olyan keresztre, amely az embereket és nép-fajokat elválasztja egymástól és egymás ellenségévé teszi. Azt akarjuk, hogy ez az utánunk jövő nemzedék katolikus legyen és magyar, ahogy katolikusok és magyarok voltak ősei és ahogy kato-likusok és magyarok vagyunk mi is.

Ezeket mondtam és pár napra rá az Est és társai öles betükkel hirdették, hogy a szombathelyi püspök nagy beszédet mondott a nyilasok ellen. Az Esték elismerésére sohasem pályáztam. Annak a nagy barátságának meg, amelyet újabban irántunk tanusítanak, épenséggel nem örülünk. Mikor ezt a nagy katolikustámogatást látom, szinte szeretnék felfohászkodni az egyszeri emberrel: Uram, Isten, csak a barátaimtól ments meg, az ellenségeimmel majd csak elkészülök valahogy !

Értsünk szót! Nekem sem a nyilasokkal, sem általában a nem-zeti szociálistákkal nincs bajom addig, amíg nem fordulnak Krisz-tus és az Ő evangéliuma ellen. Nincs kifogásom a Bátorsággal való köszöntés ellen, amíg az csak a Szervuszt, a Jó napot-ot, Alászolgáját helyettesíti és nem akarja kiszorítani a Dicsérettesséket.

A nyíllal sincs bajom, legfeljebb azt nem szeretem, hogy rárajkál a megváltás jelére, a keresztre. A nyíl puzdrába való vagy ijira, nem keresztre. Az olaszok nem mesterkedtek; nem kombinálták a faszizmus jelvényét, a vesszőnyalábot a kereszttel. A vesszőnyalábot meghagyták vesszőnyalábnak, a keresztet meg keresznek és lám milyen szépen megfér a kettő egymás mellett. A nyíl is megfér a kereszt mellett és ameddig mellette van és nem fordul ellene: ameddig a nyílasok Krisztust imádó, templomba járó, gyónó és áldozó, hívó emberek lesznek, nincs velük bajunk, nem is harcolunk ellenük.

Mi nem vagyunk ellenségei a nemzeti gondolatnak és nem vagyunk ellenségei a szociális reformoknak sem.

Az anyaszentegyház sohasem kérdezte azoktól, akik ajtaján kopogtattak és bebocsátást kértek, hogy melyik népnek vagy fajnak vagytok a fiai, hanem egyforma szeretettel ölelte szívére a görögöket és rómaiakat, a germánokat és magyarokat, mert Krisztus mindenkiért meghalt a kereszten, a zsidókért is; ezért ezeket is befogadja, be kell fogadnia, ha hívó lélekkel jönnek, ha Krisztust keresik. És sohasem kívánta senkitől, hogy tagadd meg fajtádat, vagy a hazádat, hanem mindenkinek azt mondta, hogy szeresd népedet, ahogyan Krisztus is szerette azt a népet, amelyből emberi természete szerint származott, szeresd azt a földet, amelyen bölcsőd ringott, ahogyan Krisztus is szerette azt a földet, amely emberi természete szerint a hazája volt, szeresd azzal az áldozatkész munkás szeretettel, amellyel Ő szerette az övét és ha kell, halj meg érte, mint ahogy ő is meghalt népéért és a világért. — És az anyaszentegyház nem fordul szembe a szocializmussal sem. Az első nagy szociális forradalmat ő indította el, mikor meghirdette az emberek egyenlőségét, minden ember jogát a szabadsághoz, az emberhez méltó élethez, mikor hadat izent az emberi elnyomatásnak, a rabszolgaságnak és mikor az égbekiáltó bűnök közé sorozta az ember kiuzsorázását, a munkások jogos bérének visszatartását.

Nem! Mi nem vagyunk ellenségei sem a nemzeti gondolatnak, sem a szociális reformoknak. Mi nem hirdetjük azt, hogy üsd a zsidót, de igenis hirdetjük, hogy szeresd és támogasd a fajtádat. Mi nem osztjuk szét önhatalmulag a másét, de igenis minden törvényes eszközzel rajta vagyunk és harcolunk azért, hogy a földi javak igazságosabban osztódjanak el, hogy minden embernek meg-

legyen az emberhez méltó megélhetése, hogy ne legyenek itt egy-pár jóllakott ember mellett éhező milliók.

Mi Krisztus ellenségei ellen harcolunk. Mi Krisztusért harcolunk, mert szent meggyőződésünk, hogy a szebb, boldogabb jövőt, amely után ma az egész emberiség epedez, csak Krisztussal és az Ő evangéliumával küzdhetjük ki.

Mécs László ünneplése Franciaországban

Mécs László utját francia földön minden tulzás nélkül diadalutnak lehet mondani. A nagy magyar költő és előadóművész fellépése nagy sikert jelentett a párisi Cité Universitaire modern színházában 1200 főnyi lelkes közönség előtt. Megérkezése óta ugyyszólván semmi szabad ideje nem volt. Itt is, ott is, mindenütt hallani kívánták. Ujságírók, hogy írjanak róla; litterátusok, hogy a ritmust, a kifejezés művészetét élvezzék, művészek, egyszerű emberek, hogy gondolatok mélységeiből, a magyar költészet eme szépségeiből merítsenek. Igaz, sokan egyszerűen csak az előadásra voltak kíváncsiak. Izléses, művészi kiállítású francia verseskötetét valósággal zsetpkapkodták. A Cité Universitaire-i ünnepi est előtt a magyar Tanulmányi Központ fogadóestélyen szavalt Mécs, utána pedig a Katolikus Egyetemi Hallgatók könyvtárában, hol Daniel-Rops mutatta őt be legnagyobbreszt fiatal egyetemi polgárokból álló nagyszamu közönségnek. Március 25-én De Pange grófnő szalonjai nyitlak meg a Mécs László tiszteletére meghívott előkelő közönség előtt. Az estély keretében De La Barra elnök, Dr. Molnos Lipót igazgató és Soulaírol, a l'Aube c. napilap szerkesztője méltatták Mécs Lászlót. A "Földkörüli Társaság" parkjában rendezett ebéd, hivatalos vacsorák, az Állami Fonetikai Intézet meghívásai, hol tiz hanglemezt készítettek Mécs-versekről az archivumok számára, a sajtó-fogadások foglalták el Mécs László párisi tartózkodásának napjait.

A lillei állami Egyetem apr. 26-án rendezett ünnepséget, melyen az állami, de a katolikus egyetem tanárai is nagyszámban megjelentek. Audra dékán és Tosi tanár mutatták be 700 főnyi közönségnek a költőt, majd a költő szavalt magyarul. Hogy mily sikerrel, arra eléggé jellemző, hogy a készenlétben tartott száz példány francia verseskönyv pár perc alatt elfogyott s Párisból azonnal újabb kétszáz példányt kellett rendelni telefonon. Az ünnepi estét követő fogadás, majd a követő vasárnapon Roubaix másodpolgármesterének özvegye által rendezett gazdag ebéd és fogadás szintén a Revue des Echanges szerkesztőinek nagy tapintatát és értékelését bizonyítják. A Mécs-lelkésedés tetőfokát akkor érte el, amikor Mécs László a roubaixi "Szent István Kör" magyar munkásainak adta elő verseit. Nem frázis: az emberek sirtak. Olyan magyar férfiak és nők, akik 10-15 év óta nem voltak odahaza, akik erős baloldári áramlatu világban élnek, akik a textil- és vasipari üzemek zakatoló gépvilágában elszakadtak a csendtől, egytől-egyig

áhitatos csendben hallgatták Mécs szociális költői termékének remekait, a "Szabó Pista anyját", a "Vaskó János és kedves családját", "Szegény embereket", a "Fürdőben", a "Kirándulás elmaradt" című remekműveket. Mécs László látható megindultsággal mondotta, hogy a szivélelkét hagyta az északfranciaországi magyar munkások között és késő estig engegett a marasztaló kéréseknek. Ez az este volt a korona Mécs franciaországi szereplésében. Most elbucszuk, hogy Hágában, majd Heyleen namuri püspök meghívására Namurbán szorja szívének kincseit. A Pen Club meghívására újra visszajön Párisba, ezer és ezer francia, belga, holland ünneplő őt, sok értéket oszt szét, de a legnagyobb adományt a roubaixi magyar munkásoknak adta, akik azt, hogy idézzem egy öreg anyóka szavait: "szívükbe zárva fogják őrizni mindig, mert elfeledni nem lehet". (1938. március 29-én).

Hírek és közlemények

Párisi Misszió

Keresztelés. A kereszttség szentségében részesültek: 1937. december 24-én a Notre-Dame-de-Sion kápolnában Feiler Jolán és leánya Yvonne-Mária, 1938. április 12-én ugyanott Juhász Dénes, január 7-én pedig a Saint-Lambert-de-Vaugirard plébániatemplomban Antal Alain-György-József, ki december 21-én született a Világkiállítás magyar pavilonjában. — Kísérje őket életutjukon Isten bőseges szent kegyelme!

Házasság. A közelmúltban szentségi házasságot kötöttek: 1937. november 7-én a dreuxi Saint-Pierre plébániatemplomban Petorelló József és Colleen Mária-Lujza-Angéla, 1938. január 15-én Chaville-ben Billik László és Berecz Emilia, február 12-én a párisi Saint-Christophe-de-Javel plébániatemplomban Ékes István és Jánossy Anna, március 26-án a Noisy-le-Sec-i Saint-Etienne plébániatemplomban ifjú Huba Károly és Goulet Lucette, április 16-án a Draveil-i Saint-Rémy plébániatemplomban Raymond Laroche és Huba Erzsébet. — Örömmel gratulálunk az ifjú pároknak valamint az örömszülőknél!

Eucharisztikus ünnepünk és gyermekeink első szentáldozása május 26-án, áldozócsütörtök ünnepén lesz a feltételegyórás magyar szentmisén. Ennek az ünnepnek a napja összeesik a budapesti eucharisztikus kongresszus főünnepségeinek dátumával s azért kétszeresen emlékeztetés és szép nap lesz az elsőáldozók részére. Szeretnők, ha ez az ünnep, ez a szentmise a párisi magyarság nagy oltáriszentségi manifesztációja lenne, melyen nagy számban megjelenének azok a párisi magyarok, akik hiszik, hogy a Legméltóságosabb Oltáriszentségben a továbbelő Úr Jézus Krisztus van jelen szent teste és vére szerint s akik nem vehetnek részt fizikai jelenléttel a budapesti nagy manifesztáción. Szeretnők, ha ezen a szentmisén az Eglise des Etrangers-ben összegyülekezett nagy magyar hívősereg, azok is,

Folytatása a 21. oldalon

XXXIVE CONGRÈS EUCARISTIQUE INTERNATIONAL

Pour la trente-quatrième fois, dans l'espace d'environ un demi-siècle, des foules innombrables de catholiques, prêtres et laïcs, hommes, femmes et enfants, vont se rassembler en un même point du globe dans un Congrès Eucharistique International.

Durant cinq jours et cinq nuits, du 25 au 29 mai, ils offriront à Notre-Seigneur et Dieu, Jésus-Christ, présent sous les apparences de l'hostie, un hommage solennel et collectif d'adoration, d'amour et de réparation, auquel les catholiques du monde entier voudront s'associer.

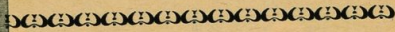
Si la ville de Budapest a été désignée comme centre de ces solennités, c'est pour répondre à la demande instante de son archevêque, le Cardinal Serédi et à l'attente de toute une nation. Ce choix va permettre au peuple hongrois de remercier Dieu pour une grâce insigne qui domine son histoire. Comme la France naguère célébrait l'anniversaire du baptême de Clovis à Reims, la Hongrie célébriera, en 1938, le neuvième centenaire de la mort de saint Etienne, fondateur de son antique dynastie catholique.

La somptueuse capitale du royaume de Hongrie, « la reine du Danube », avec ses deux villes : Bude la ville haute, Pest, la cité commerçante, avec son fleuve, ses collines, son château et sa citadelle, offre un cadre idéal pour les solennités du Congrès. Ses belles avenues, ses quais, son fleuve même se prêtent admirablement au développement des processions.

Lille	1881
Avignon	1882
Liège	1883
Fribourg	1885
Toulouse	1886
Paris	1888
Anvers	1890
Jérusalem	1893
Reims	1894
Paray	1897
Bruxelles	1898
Lourdes	1899
Angers	1901
Namur	1902
Angoulême	1904
Rome	1905
Tournai	1906
Metz	1907
Londres	1908
Cologne	1909
Montréal	1910
Madrid	1911
Vienne	1912
Malte	1913
Lourdes	1914
Rome	1922
Amsterdam	1924
Chicago	1926
Sydney	1928
Carthage	1930
Dublin	1932
Buenos-Aires	1934
Manille	1937

Photo Fiat Film.

De tous les points du globe, les catholiques vont accourir à ces solennités. On annonce 15.000 Américains du Nord, 1.000 Américains du Sud, 300 Australiens et Néo-Zélandais. L'Asie et l'Afrique seront représentées. 50.000 congressistes viendront de tous les pays d'Europe. De tous... sauf de la Russie soviétique et de l'Allemagne hitlérienne...

Quant à la Hongrie, elle s'est préparée au Congrès par une « Année Eucharistique », qui fut une grande Mission nationale, destinée à ranimer la foi et la dévotion au Saint-Sacrement.

Un vent de feu souffle sur l'Europe : n'est-ce pas le moment de dresser l'Ostensoir au centre même de l'Europe et de convier tous les peuples à une rencontre fraternelle aux pieds de Jésus-Hostie, le Prince de la Paix ? Au-dessus de la politique qui divise, la charité chrétienne dominera, car, selon le mot de saint Augustin, dont on a fait la devise du Congrès, l'Eucharistie est vraiment « le Lien de la Charité ».

Le 25 mai, aura lieu l'ouverture solennelle du Congrès. Au cours d'une soirée littéraire, les plus grands écrivains catholiques viendront parler de la sainte Eucharistie dans la littérature.

Le 26 mai, à 8 heures du soir, grande procession sur le Danube : le Saint Sacrement sera porté sur une barque richement décorée et brillamment illuminée.

Le 27 mai, Adoration nocturne et Messe de minuit célébrée par le Cardinal Légat, sur l'autel du Congrès, au monument des Héros.

Dimanche 29 mai, Communion générale de tous les congressistes et clôture solennelle du Congrès, auquel le monde entier prendra part grâce à la radio.

Lundi 30 mai, ouverture du Jubilé de Saint Etienne et procession de la Sainte-Dextre (Reliquaire contenant la main de saint Etienne). Tous les costumes nationaux des différents pays seront représentés dans cette procession et spécialement les riches costumes brodés des paysans hongrois.

BUDAPEST
—
Eglise
du
Couronnement

Sauvons la famille, c'est elle qui nous sauvera !

par Henri DAVID.

Photo
NEULAN
Ikoflex

La défense des familles, c'est la réconciliation nationale.
Bien des périls menacent notre pays. Il en est un qui, en gravité, surpasse tout. C'est celui que court la France de se vider progressivement de sa substance, faute d'enfants. C'est celui de ne plus exister : les tombes se multiplient, alors que se raréfient les berceaux.

De ce péril, naguère encore on ne parlait pas, dans nos assemblées délibérantes. On en parle parfois maintenant, et c'est déjà un progrès. Ainsi récemment, au Sénat, M. Georges Pernot a-t-il pu, d'abord faire entendre le cri d'alarme, puis exalter la famille française.

« Quand il s'agit des foyers, a-t-il dit, nous sommes bien loin de nos querelles partisans. »

Comme c'est vrai. Devant le labeur du père, le dévouement de la mère, la grâce des enfants, les animosités se taisent. L'union se fait toute seule, entre gens qui croient avoir des motifs de se détester et qui bien plutôt s'ignorent. La défense des familles, c'est la réconciliation nationale.

Cette défense est aujourd'hui nécessaire. Elle ne se fera pas uniquement à coup d'allocations et de réformes économiques, elle se fera dans une atmosphère morale.

Il faut créer un « climat » familial.

Sans doute il faut avoir égard au sort précaire des foyers peuplés. Sans doute il faut donner aux enfants le pain qui leur manque, et pour cela rétribuer d'une manière « familiale » le travail du père, offrir à la maman la possibilité de rester chez elle, multiplier autour des petits les mesures d'hygiène et de préservation physique.

Mais il faut avant tout mettre à leur place, dans l'Etat et dans la société les valeurs morales. M. Pernot l'a affirmé avec force :

« La dénatalité, c'est la manifestation d'une maladie morale, l'égoïsme. On s'est imaginé que le progrès matériel pouvait suffire à tout. On n'a pas pensé que le progrès matériel, sans le progrès moral, conduisait, hélas ! aux destructions que nous connaissons bien. Aujourd'hui chacun fait appel aux forces spirituelles et aux forces morales pour conjurer le désastre. »

Les forces morales, c'est à la chaleur des foyers qu'elles croissent et se développent. Aussi M. Pernot a-t-il rendu un légitime hommage aux chefs de ces foyers, fiers d'élever de nombreux enfants et de les donner au pays, ne tendant pas pour autant la main et ne réclamant pas l'aumône de leurs concitoyens, mais voulant seulement qu'il soit créé en France un « climat » familial.

« Pour préparer l'avenir, il faut rendre au pays une foi, une âme, un idéal et la sécurité, et la confiance dans l'avenir. »

On ne saurait mieux dire, et le Sénat a applaudi.

Il reste maintenant à réaliser.

Le syndicalisme chrétien et le travail féminin

Au cours d'une causerie radiophonique, faite au poste de Radio-P. T. T., après avoir rappelé que, pour des millions de femmes, l'exercice d'une profession était le seul moyen de gagner honnêtement leur vie, Mlle Lafeuille, vice-présidente de la C. F. T. C. et secrétaire générale de l'Union Centrale des Syndicats chrétiens, a résumé l'action à poursuivre en faveur du travail féminin :

1° **La défense et la protection du travail féminin**, qu'il s'agisse du travail de la femme seule ou du travail de la femme mariée.

— Défense du travail féminin et spécialement du salaire féminin par l'application du principe : à rendement égal, salaire égal. N'est-ce pas en même temps poursuivre la défense des salaires masculins en supprimant la redoutable concurrence que leur sont des salaires féminins trop faibles.

— Protection du travail féminin par l'application plus rigoureuse de la législation sociale actuelle et par son extension progressive.

2° **Une équitable et judicieuse répartition de la main-d'œuvre** de manière à ce que les femmes exercent les professions et occupent les emplois qui conviennent le mieux à leurs aptitudes et qui ne s'opposent pas à leur nature et à leur mission.

Pas d'interdiction légale du travail de la femme mariée, car elle aurait pour conséquences des injustices et des désordres.

Mais obtenir tout un ensemble de mesures facilitant et permettant le retour de la mère au foyer :

— salaire suffisant du chef de famille, qui permette donc de subvenir aux besoins matériels, moraux, intellectuels de la famille et de prévoir les risques qui peuvent l'atteindre ;

— meilleur aménagement des Allocations familiales, tenant compte notamment de la présence de la mère au foyer ;

— retraite anticipée avec bonifications appropriées pour les femmes ;

— politique de l'habitation en vue de l'établissement d'un vrai foyer, agréable et attrayant ;

— préparation ménagère et familiale de la jeune fille...

En apportant son effort généreux et constant à la réalisation de ce programme, le syndicalisme chrétien a conscience de servir les légitimes intérêts féminins et de travailler à l'instauration d'un ordre social meilleur parce que plus juste et plus humain.

Dans une salencerie

Photo J. D. C.

CALENDRIER DE MAI

Dimanche 1er : 2e après Pâques. — Ce dimanche est appelé dimanche du *Bon Pasteur* parce que l'évangile nous rapporte cette parabole du Sauveur. Aux négligents et aux retardataires, aux craintifs et aux orgueilleux, à tous ceux qui hésitent à s'approcher de lui dans les Sacrements au temps des Pâques, Jésus redit : « Venez, je suis le *Bon Pasteur*. »

Dimanche 8 : 3e après Pâques, Solennité du Patronage de Saint-Joseph. — « Nous mettons la grande action de l'Eglise catholique contre le communisme athée mondial sous l'égide du puissant protecteur de l'Eglise Saint-Joseph... Par une vie de fidélité absolue dans l'accomplissement du devoir quotidien, il a laissé un exemple à tous ceux qui doivent gagner leur pain par le travail manuel, et a mérité d'être appelé le Juste, modèle vivant de cette justice chrétienne qui doit régner dans la vie sociale. » *Pie XI*.

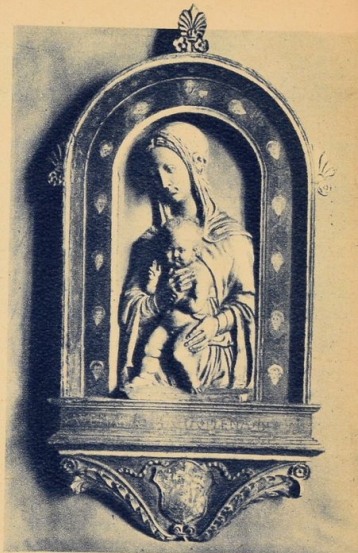
Dimanche 15 : 4e après Pâques. — En ce temps de bouleversement universel redisons la prière de l'*Oraison* : « O Dieu, qui donnez aux cœurs de vos fidèles une même volonté, accordez à vos peuples d'aimer ce que vous leur commandez, de désirer ce que vous leur promettez ; afin qu'au milieu des changements de ce monde, nos cœurs demeurent fixés là où sont les joies véritables. »

Dimanche 22 : 5e après Pâques. — En ce dimanche qui précède les *Rogations* — journée de prières publiques — l'évangile nous rappelle la puissance de la prière : « *En vérité, je vous le dis, si vous demandez quelque chose à mon Père en mon nom il vous le donnera.* »

Jeu 26 : Ascension du Seigneur. — Elevons nos cœurs vers Dieu. « Montons maintenant avec le Christ par le cœur ; et lorsque le jour sera venu nous le suivrons aussi de corps. Cependant nous devons savoir que ni l'orgueil, ni l'avarice, ni la luxure ne s'élèvent avec le Christ. Si nous voulons le suivre dans son Ascension, nous devons déposer le fardeau de nos péchés. » *Saint Augustin*.

Dimanche 29 : Dans l'octave de l'Ascension. — C'est le temps de préparation à la fête de la Pentecôte et à la venue du Saint Esprit dans nos âmes. « *Le Consolateur que je vous enverrai de la part du Père, est l'Esprit de vérité qui procède du Père.* » *Evangelium*.

8 mai, 30 mai : Sainte Jeanne d'Arc. — C'est le 30 mai que l'Eglise fête Sainte Jeanne d'Arc, c'est le deuxième dimanche de mai que se célèbre sa fête nationale. A l'heure où le salut du pays ne peut être assuré que par l'union sincère de tous les Français, sera-ce trop que de prier deux fois la Sainte de la Patrie qui s'écriait : « *Plus il y aura de sang de France ensemble, mieux nous en vaudrons !* »

En bien des villes et des villages des statues de la Vierge ornent les façades de nos demeures ; profitions du mois de Mai pour les restaurer, les fleurir, les honorer.

Le vœu de Louis XIII en 1638

Les drapeaux pris à Rhinfeld en 1638, sont portés à Notre-Dame de Paris. Esquisse du temps.

LE GESTE DE LOUIS XIII, consacrant la France à Marie en l'an 1638, mérite d'être solennellement commémoré cette année, après trois siècles, c'est que l'offrande royale ne fut point simplement un acte de dévotion personnelle, qui n'aurait engagé que son auteur, ni une supplication improvisée, dont le souvenir se serait rapidement évanoui. Au contraire, cette cérémonie fut l'accomplissement d'un vœu longuement mûri, soumis au contrôle du Parlement et promulgué selon les formes par ordonnance royale.

Dès 1636, en pleine Guerre de Trente Ans, dans le désarroi de l'invasion et voyant son royaume en péril, Louis XIII, comme Clovis en face des Alamans à Tolbiac, se tourna vers la Sainte Vierge et promit d'entretenir une lampe d'argent devant son image, à Notre-Dame de Paris.

Au cours de 1637, la pensée du roi se précisa et sa promesse devint un vœu solennel: il voulut mettre son royaume sous la protection de la Vierge. Au mois d'avril, une première rédaction de cette donation était prête. C'est en novembre de cette même année que le Parlement en fut saisi. Il l'approuva et l'enregistra; aussi retrouvons-nous cette ordonnance dans le « Recueil des anciennes lois françaises ».

Enfin, toute procédure achevée, le 10 février 1638, en son château de Saint-Germain-en-Laye, le roi Louis XIII signait les lettres patentes et promulguait l'édit qui reconnaissait la souveraineté de Marie sur la France :

« Nous avons déclaré et déclarons que, prenant la très sainte et très glorieuse Vierge pour protectrice spéciale de notre royaume, Nous lui consacrons particulièrement notre Personne, nostre Estat, nostre Couronne et nos Sujets... »

Le roi promettait en outre de reconstruire le grand autel de la cathédrale de Paris avec une image de la Vierge, et il enjoignait à tous les évêques de France de commémorer ce vœu tous les ans, en la fête de l'Assomption, à la grand'messe et par une procession à laquelle assisteraient « toutes les compagnies souveraines et corps de ville ».

Le 15 août 1638, sur le front des armées à Abbeville, le roi lui-même lut cet acte de consécration à l'élévation de la messe solennelle et suivit le soir la procession de l'Assomption qui devint dès lors une de nos traditions nationales.

DECLARATION

DV ROY, PAR LAQUELLE la Majesté declare qu'elle a pris la tres-Sainte & tres-glorieuse Vierge pour Protectrice specielle de son Royaume.

Sur l'imprimé A PARIS, Par P. Mettayer, A. Effiaque, & P. Rocolet, Imprimeurs ordinaires du Roy.

Avec Permission 1638.

Le Jubilé marial de 1938

TERRE DE MARIE, LA FRANCE a toujours bénéficié de la protection et des faveurs de la Vierge, en même temps qu'elle se signalait par sa grande dévotion envers la Mère de Dieu. Aussi, la carte de France de notre photomontage ne peut-elle mentionner que quelques pèlerinages principaux parmi les douze cents sanctuaires de France, dédiés à la Vierge, qui attirent des pèlerins innombrables.

Dès le début de son règne, le 2 mars 1922, le souverain Pontife Pie XI, exauçant le vœu de nos évêques, proclamait la Vierge de l'Assomption patronne principale de notre patrie.

« Nous déclarons et confirmons que la Vierge Marie, Mère de Dieu, sous le titre de son Assomption dans le ciel, a été régulièrement choisie comme principale patronne de toute la France auprès de Dieu, avec tous les privilèges et honneurs que comporte cette dignité. »

C'est donc à juste titre que les cardinaux et archevêques décidèrent l'an dernier qu'il convenait de commémorer solennellement le troisième centenaire de la consécration de la France à la Sainte Vierge par Louis XIII. Ils prescrivirent donc à cette occasion une mission mariale dans toutes les paroisses de France.

Pour souligner l'importance de cette année mariale et encourager les fidèles à assister aux Triduums qui se donnent dans nos paroisses, le Saint-Père a daigné accorder à notre pays la faveur d'un jubilé extraordinaire qui s'est ouvert le 15 août dernier et se clôturera le jour de l'Assomption de cette année. C'est aux évêques qu'il appartient de préciser, d'après les instructions pontificales, les conditions dans lesquelles les fidèles peuvent gagner cette indulgence du Jubilé. Le Congrès Marial National qui se célébrera à Boulogne-sur-Mer, dans le courant du mois de juillet, sera un des événements principaux de cette année jubilaire.

Les souvenirs de notre histoire nationale, les difficultés de l'heure présente, les appels de nos évêques et les faveurs du Saint-Père, tout nous invite à recourir en toute confiance à la protection de Marie.

« Quelle que soit la constitution de la France, affirmait Mgr Harscouët, évêque de Chartres, ce geste de Louis XIII atteste et proclame une vérité qui ne change pas, qui ne peut pas changer, une vérité dont la reconnaissance doctrinale et pratique est toujours et plus que jamais, nécessaire au salut du pays. »

Médaille commémorative du premier centenaire du vœu de Louis XIII, renouvelé en 1738 par Louis XV.

A gauche, fac-simile de la Déclaration royale de 1638.

1638-1938
**IIIe CENTENAIRE DE
 LA CONSÉCRATION
 DE LA FRANCE
 A LA SAINTE VIERGE**

Tableau de INGRES
 Photo Girardon

Louis XIII consacre la France à Marie

Photomontage "Peuple de France".
 Action populaire - Editions Spes

FRANCE terre de MARIE

Photos Tuarze-Penhars

FÊTONS LES MÈRES

C'est le dimanche 29 mai que nous célébrerons, cette année, la Fête Nationale des Mères. Faisons de cette journée une belle fête de famille qui rappellera aux mamans les joies que leur ont procuré leurs « petits », et aux enfants, grands ou petits, la reconnaissance qu'ils doivent à leurs mères.

Mes Petits...

Quand ils dorment, si j'entre dans leur chambre, dans leur sommeil, ils disent : Maman!

Comme si personne que moi ne pouvait s'approcher des petits lits où leur souffle régulier s'exhale.

Et c'est le mot qu'ils crient quand ils font une belle découverte, qu'ils sont heureux ou qu'ils ont mal.

Et je n'ai pas besoin d'une plus douce récompense que ce murmure répété qui est leur petit cri de ralliement.

O mamans, qui connaissez comme moi cette joie maternelle, est-ce que vous ne trouvez pas aussi que c'est la plus grande douceur que de les regarder dormir...

... Ils ne seront pas toujours petits et sont dépendants de notre vigilance.

Et nous n'avons pas pour bien longtemps à pouvoir ainsi les couvrir.

O mamans, qu'est-ce que nous pourrions demander de mieux comme aventure,

Que d'épier la vie qui sourd à ces petites destinées ?

H. CHARASSON.

Nos Mères...

Les mères disent des paroles qui remuent en nous une faiblesse venue du berceau.

Abel BONNARD.

J'ai senti de bonne heure le goût de la prière. Après Dieu, c'est l'ouvrage de ma mère. Elle était si sage! La vertu passe facilement du cœur des mères dans celui des enfants.

Le Saint CURÉ d'ARS.

Je n'ai jamais eu peur de la vie quand j'ai songé à ma mère.

Le Père DIDON.

Tout ce que je suis, tout ce que je voulais être, je le dois à ma mère.

LINCOLN, Président des États-Unis.

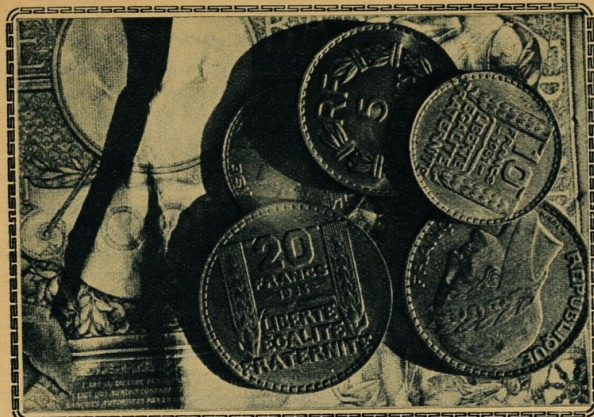

Photo AUMONT. Zeiss-Ikon

Le Chrétien devant l'argent

Chaque fois que les Papes ont affirmé la légitimité de la propriété privée, ils ont aussi rappelé avec une vigoureuse concision la doctrine évangélique concernant les devoirs de la richesse.

« L'homme n'est pas autorisé à disposer au gré de ses caprices de ses revenus disponibles, c'est-à-dire des revenus qui ne sont pas indispensables à l'entretien d'une existence convenable et digne de son rang. » Quadragesimo anno.

« Les ressources que ne cessent d'accumuler les progrès de l'économie sociale doivent être réparties de telle manière entre les individus et les diverses classes de la société, que soit procurée cette utilité commune dont parle Léon XIII, ou, pour exprimer autrement la même pensée, que soit respecté le bien commun de la société tout entière. » Quadragesimo anno.

« Les riches ne doivent pas mettre leur bonheur dans les biens de la terre, ni consacrer le meilleur de leur effort à la conquête de ces biens ; mais qu'ils se considèrent comme de simples administrateurs tenus de rendre des comptes au Maître suprême, qu'ils se servent de leurs richesses comme de moyens précieux que Dieu leur accorde pour faire du bien ; qu'ils ne manquent pas de distribuer leur superflu aux pauvres, selon le précepte évangélique. » Divini Redemptoris.

N'est-il pas permis de dire que cette phrase, toute pénétrée de l'esprit évangélique, est diamétralement opposée à l'attitude d'âme de la plupart de nos contemporains, riches ou pauvres ? A telles enseignes que ce rappel de la vraie doctrine doit sembler à plusieurs une utopie.

N'est-il pas vrai que le souci permanent de la plupart des hommes est celui, non pas seulement d'assurer à leur famille une existence sobre et honnête, ce qui est tout à fait légitime, mais de soutenir et d'accroître un train de vie fixé aussi haut que possible, d'accéder à la grande fortune, d'augmenter celle-ci si on la possède déjà ?

N'est-il pas vrai que l'on « consacre le meilleur de son effort à la conquête de ces biens » ? Et n'y a-t-il pas là comme un asservissement de l'homme à l'argent, un renversement des valeurs par lequel ce qui devait rester un moyen, un outil, une nécessité de l'existence, est devenu un but, un centre exclusif d'intérêt, et ce qui donne son sens à la vie ?

Nous extrayons ces citations et ce commentaire d'un volume récent où sont analysées les consignes de l'Eglise concernant les responsabilités et les devoirs du chrétien devant la crise actuelle (1).

On lira avec plaisir et profit les pages où l'auteur, le P. Croizier, bien connu de nos lecteurs, étudie les récentes lois sociales — avec leurs incidences psychologiques et économiques — et les formations nouvelles d'Action Catholique.

(1) P. CROIZIER. — *Devant l'Ordre nouveau. Responsabilités et devoirs des Catholiques.* SPES.

PAQUERETTES

Jeannette vient de faire un bouquet dans la prairie.

— Regarde, papa, les belles fleurs que j'ai cueillies pour toi.

— Oh ! comme elles sont belles. Ce sont des pâquerettes.

— Pourquoi qu'on les appelle des pâquerettes, dis, papa ?

— Parce qu'elles fleurissent au temps de Pâques, tiens.

— Mais Pâques, c'est déjà fini, les vacances sont finies !

— Oui, mais le temps de Pâques...

Papa se tait brusquement.

Le jour de Pâques, il n'a pas assisté à la messe de communion des hommes... Deux semaines se sont écoulées !... Remords ! Et pourquoi n'irait-il pas demain ? Hésitation ! Il n'est jamais trop tard pour bien faire !... Décision : Oui, demain.

Et papa reprend d'un ton assuré :

— Le temps des Pâques n'est pas encore fini, ma chérie.

J. M.

Photo N. Walther. - IKOFLEX

Photo Pierda I.P.A.

NEUF lunes ont accompli leur ronde...
J'attends !

Tout est prêt.

J'ai cousu, dans la toile fine, les langes de mon bel inconnu. J'ai tricoté dans la laine blanche, fleurie de rubans bleus et roses. Les petites brassières étendent leurs bras, longs comme un doigt. Les chaussons, gonflés et moelleux, attendent l'entrée des petons bien-aimés. Voici les bandes légères qui enserreront sa blessure.

Mon chariot blanc, capitonné d'azur, appelle son prince charmant qui ne va plus tarder. Les fées, penchées sous le dôme en mousseline, guettent sa venue.

Voici là, tout près, le linge qui sent bon la lessive où le soleil a posé ses caresses ; voici les ciseaux, le coton, le fil... émouvantes choses dont la vue précipite un peu les battements de mon cœur en émoi, craintif peut-être... sait-on jamais ?

Tout est prêt.

SUIS-JE bien prête aussi moi-même ?

Sommes-nous prêts, tous les deux, mon grand !

Nous sans lui, c'était l'inutile vie monotone, repliée sur nous-mêmes, la vie toujours pareille, sans grands soucis, sans grandes joies non plus.

S'aimer à deux ne suffit pas. L'amour veut un aliment toujours renouvelé ; il appelle la diversité, l'action : il faut que la souffrance l'aiguise, que la crainte le tennaille. Il s'affadit d'un bonheur trop constant.

Nous sans lui, avouons-le, c'était l'ennui malgré notre tendresse. Mais lui sans nous... lui sans le don total de nos vies, ce serait la détresse ! La pire des détresses, celle d'un tout-petit qui fait l'apprentissage de l'existence, âpre et rude.

Sommes-nous bien prêts ?

J'ai voulu cet instant d'oraison avant le grand moment qui approche !... J'ai voulu prendre devant moi-même le temps de formuler encore, avec tout le contrôle de ma volonté, ce « oui » qui

va sanctifier ma douleur, ce soir peut-être, qui sanctifiera ma joie demain : Ecce ancilla Domini ! Oui, la servante du grand Seigneur des âmes, la servante du tout petit seigneur qui s'approche.

POINTE d'aube...

Une lueur incertaine hésite entre les persiennes hermétiquement closes.

Pas un bruit...

Tiens ! cette odeur phéniquée autour de moi...

On s'agite, dans la maison, mais en sourdine ; des pas feutrés circulent, des voix étouffées chuchotent des mots que je ne comprends pas.

Le lit a une odeur de lessive toute fraîche ; les draps sont doux à mon visage.

Je suis lasse, délicieusement, et heureuse... heureuse sans savoir bien pourquoi.

Un bruit, là, dans l'angle du mur !

Un bruit nouveau que la maison ne connaissait pas...

Un bruit... mais non !

Ah ! Vierge douce... C'est un cri !

Un cri !!

« Joie, joie, pleurs de joie... ! »

Mon tout petit roi... ses yeux fermés... son museau rose où brille un duvet de pêche mûre, sa bouche exquise qui rit aux anges, ses deux petites lèvres qui bougent en mâchonnant... Mon tout-petit, tout rond, tout frais ! qui sent le bain au savon de cannelle...

Et moi ici !

Ce n'était donc pas plus difficile que cela ?

Petit père, petit père, viens vite !

Ecoute !

Toi, mon amour !

Toi !

AUTREFOIS, nous parlions de passion, sans trop savoir ce que nous disions, peut-être pas si convaincus que cela ! Ce matin, nous ne disons rien, mais nous ne nous sommes jamais tant aimés !

Nous deux, enlacés... les larmes qui coulent malgré moi : joie, faiblesse, tout ensemble !

Ton bon regard de cette nuit que je retrouve, et qui n'aura jamais plus pour moi l'expression quelconque d'autrefois.

Toi, le complément de ma vie, toi qui m'as donné la joie d'aujourd'hui.

Es-tu content ?

Photo
Kodak

Tu ris, en le regardant.

Les mamans pleurent, les hommes rient... après... pour cacher leur émoi encore mal oublié.

Nous, nous n'avons jamais que l'amour.

Les pères ont la fierté !

TU sais qu'il est beau !

Qui donc prétendait que les nouveaux-nés sont difformes ?

Pas « le nôtre » en tout cas !

Regarde ses cils durs et brillants, son drôle de petit nez planté comme un bouchon de carafe au milieu du visage ! ses narines qui frémissent... son oreille régulière et rose comme un joli coquillage nacré !

Tu sais qu'il est beau...

Il te ressemble...

Ne ris pas !

LE café fume dans la tasse. J'ai bien soif !

Oui, aide-moi à me soulever... ton bras autour de mon cou pour me soutenir, sous mon épaule ta chaude main qui me protège.

Ne bouge plus, restons comme cela.

Non, pas de café... plus tard... restons tranquilles sans bouger : nous n'aurons jamais de plus grand bonheur, faisons-le durer encore !

Oui, je suis heureuse...

Ce que la vie nous réserve ? A la grâce de Dieu ! Je suis prête.

Nous deux, ensemble !

Liberté, travail, honneurs, jalousies ?

Bah ! N'être rien qu'une femme qui aime... et que tu protèges, et que tu gardes sous ta tendre sollicitude.

C'est maintenant que nos vies sont rivées l'une à l'autre.

Nous deux... et lui ! et ceux qui viendront après lui...

Nous deux pour faire de lui et de tous ceux-là des hommes.

Plus que nous, mieux que nous, plus grands, plus fiers, plus forts, plus dévoués et meilleurs !

Lui avec nous, et après nous ; nous deux pour réaliser cela.

Toi, mon grand !

Lui, mon tout-petit, ma chrysalide !

Cela, c'est toute la vie d'une femme !

Le reste n'existe même pas.

JEANNE BERNARD

Wellinder, 31e Salon Photo-Paris

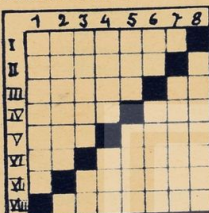
Charades

Lorsque je veux tenter le sort
 Mon premier m'est souvent contraire.
 Mon second annonce la mort
 Du cerf auquel je fais la guerre
 Sans mon tout le spectacle nous endort.

Mon premier
 Est une partie du château-fort.
 Mon second,
 Fruit excellent quand il est cuit.
 Mon tout, importante ville du Nord.

Horizontalement :

I. Vase sacré. — II. Linges que les prêtres mettent sous l'aube. — III. Peu généreux. Article espagnol. — IV. Mer. Prénom féminin. — V. Adjectif démonstratif. Un des premiers successeurs de saint Pierre. — VI. Interjection. Coloré. — VII. Eprouvée. VIII. Un saint ne l'est que pour lui.

Verticalement :

1. Voiture. — 2. Illustrée. — 3. Petit cheval. Appris. — 4. Terre argileuse. Règles. — 5. Commence à annoncer la fin de la messe. Nombre. — 6. Consonnes. Tous les chrétiens doivent en être. — 7. Appartient à Dieu seul. — 8. Louée.

Reconstitution

Reconstruire la phrase suivante en remplaçant les syllabes indiquées par un tiret.

Qui - Sim - Pier - Vie - Di - Nu - Le - Bre - Ses - Voirs - Rend - Rîle.

Mots en carré

Substance alimentaire.
 Fleuve d'Italie.
 Contrée de l'Asie.
 Fête chrétienne.

Devinette

Quelle est la fleur qui vit quatre jours et quatre heures ?

Trouvez dans ce dessin 10 mots commençant par la lettre C.

SOLUTIONS DE MARS

Charades : (Jonc-Quille) Jonquille. (Bas-Laine) Baleine.

Reconstitution : Honni soit qui mal y pense.

Rébus : Un peuple sans religion est un peuple ingouvernable.

Enigme : Le Goût.

Anagrammes : Molière — Calomnie.

Logogriphe : Gastronomes — Astronomie.

Mots en carré :

ASPIC
 SAONE
 POIDS
 INDES
 CESSÉ

Voici nos jeux!

L'éloquence n'attend pas le nombre des années.

Photo Hourlin. — GEVAERT

akik ülhelyeket foglalnak majd el, mind együttes énekekkel magyarul dicsérnek az Urat és ha áldozáskor mind megindulnának az áldozatórács felé, hogy a királyi lakomán résztvegyenek. Ennek a misének a záróakkordjait az euhasztikus kongresszusi himnusz szövege és dala adták. Párisi katolikus magyar hívek, áldozócsütörtök ünnepén a magyarok szentmiséjén való megjelenésünkkel az Egelse des Etrangersben (33, rue de Sévres, Paris-6e) mutassuk meg, hogy együttérzünk az egyetemes katolikus Anyaszentegyházzal az Oltáriszentség imádatában, a hitelenség elleni küzdelemben, a lelki megújításban, melyben ez alkalommal a magyarságot a vezetőszerep!

A párisi magyar katolikus akadémikusok január 12-én tartott összejövetelén Perényi József a csehszlovákiai, Maeszkasy Pál a magyarországi Prohászka-körökről és munkaközösségekről tartott tárgykifejtést. A követő megbeszélést Dr. Honti János vezette le. Január 21-én a Bonne-Pressé hatalmas nyomdapolatját látogattuk meg. Február 16-án Dr. Erődy Harrach Béla tartott tárgykifejtést «Kereszténység és Kommunizmus» címen, a követő megbeszélést Dr. Czako József vezette le. Egy csoport megtekintette az «Action Populaire» szociális könyvtárát és dolgozóhelyiségeit Vanves-ban, 15, rue de Paris. Katolikus és protestáns akadémikusok közös megbeszélést tartottak május 11-én, melyen Kuliffay Imre református lelkipásztornak a «Keresztény Egyházak Közös Nagy Értékei» címen megtartott igen értékes előadását hasonló gondolatkörben folytatta a katolikus misszió vezetője. Ez a szép összejövetel beszédes, emlékeztető bizonyágtétel volt amellyel, hogy jóakarattal, szeretettel, megértéssel keresni kell és keresni lehet a keresztény egyházaknak az istenhit, a keresztény világnézet és a helyes értelmzett haza- és fajszerepet érdekében az együttműködést. — Az összejöveteleket minden alkalommal a Magyar Tanulmányi Központ vendéglátó falai között tartottuk. Köszönet és hála érte Dr. Molnos Lipót egyetemi m tanárnak, a központ igazgatójának, ki az első és utolsó összejövetelt megjelenésével megtisztelte.

Egyháztanácsüléseket január 5-én és március 2-án tartottunk.

Az Arpádházi Boldog Margit Leánykőr a közelmúltban is a Protection de la Jeune Fille házban, 70, rue Denfert-Rochereau, tartotta havi első keddi összejöveteleit éspedig január 4-én, február 1-én, március 1-én, április 5-én, május 3-án. Január 24-én és 31-én a boulevard-Raspail-i «Foyer de la Paix»-ben rendezett a Leánykőr magyar estéket énekekkel, táncokkal és magyaros teafelhasználással. Az estéken különféle nemzetiségű fiatalok jöttek össze, tulyomórészből természetesen franciák s befejezésül M. Marc-Sangnier, a «Foyer de la Paix», «Volontaires de la Paix» mozgalmaknak az éltető lelke, az «Eveil des Peuples» lap tulajdonosa, intézett köszönet és buzdító szavakat a magyar leánykörhöz. A Leánykőr február 6-án, vasárnap, delután tartotta hagyományos farsangi előadását a Magyar Ház nagytermében igen jól sikerült műsorral, melynek szereplői Drinóczy Kató, Tombo

Le Gérant : CHAUVRE.

« Comment... Zoé! encore la dernière en classe? »,
 — Oui... La maîtresse a fait le classement par ordre alphabétique.
 Tous nos articles sont inédits. Reproduction interdite sans autorisation.

Eva, Herczeg Piri, Simon Magda és Ilona, Reiszvéber Erzsi, König Gizi, Járvás Ida, Tischler Erzsi, Fazekas Maria, Márkus Ilona, Mézáros Madga, Soty Franciska, Podovay Eta, Halmos Lujza voltak. A két vigjátékból, szavaltból, zongara-, ének-számokból, táncból álló kitűnő és a nagyszámu közönséget jókedvre hangoló műsort válogatott büffé, tea követte és jó magyar zene mellett tánc. Ezidén sokan voltak magyar ruhában a táncosok között.

Háziaszonyok összejöveteleit időről-időre tartottunk, de e téren nagy lanyhulás mutatkozik érdeklődés és részvétel hiánya miatt.

Ezidén a nagybójtí konferenciákat P. Borbély István S. J. tartotta a párisi magyar hívek számára április 7-én, 8-án, 9-én este 8 óra 30-tól 10 óráig az Apostolat de la Prière kápolnában. A beszédeket oltárszentségi áldás előzte meg s utánuk gyóntatás volt. Összehasonlítást téve az előző évek és az idei lelkigyakorlatok között, örömmel lehet megállapítani, hogy a hívek érdeklődése és bekapcsolódása fokozódik, ami bizonyítéka annak, hogy az előző évek lelkigyakorlatos vezetői : P. Pál S. J., P. Tornósy S. J., P. Kovács Jenő S. J., Dr. Saly Arnulf O.S.B., P. Bagaméry S. J., szentbeszédeikkel visszhangot keltek.

A lelkigyakorlatoknak méltó befejezése volt a virágvasárnapi közös áldozás, valamint a Sacré Cœur bazilikában tartott nagyarányu magyar eucharisztikus ünnepség, melynek szónokai P. Borbély S. J., Mgr Flaus voltak. Az ünnepségen Mgr Chaptal püspök ur adta az oltárszentségi áldást s felolvasta Serédi Herceggprimás üdvözlő és áldó táviratát. A jelenlevők megtöltötték a bazilika hajóját.

A misszió szeretetvásárát április 30-án, május 1-én és 2-án tartottuk a Magyar Házban. Azok az áldozatkész lelkek, akik ennek a vásárnak az anyagát összehozták, izlésesen elrendezték, akik árulták, inspekcióztak, vendégeket fogadtak a misszió iránt való szeretetből, ragaszkodásból és a jó Isten dicsőségére hozták meg az áldozatot. Azok is, akik a vasárnapi műsort adták. Igazi jutalmuk nem az, hogy a kiállítás anyagával, a diszlettel, a legmagasabb művészeti értékkel bíró műsorral minden látogató meg volt elégedve és ezt minduntalan lehetett is hallani, még az sem, hogy sok faradozásuk nem volt hiábavaló, mert volt anyagi siker is az erkölcsi mellett, hanem főképpen a jó lelkiismeretnek az elismerő szava: jó munkát végeztél! Ez a munka az Actio Catholicá-nak, a Katolikus Cselekedet-nek egyik igen szép megnyilvánulása volt. Következménye mindjárt meg is nyilatkozott. Május 14-15-én a fiuk mehettek lelkigyakorlatra a Clamart-i Villa Manrézá-ba, 22-23-án a leányok mehettek lelki-teszt felüldülésre Tigery parkos otthonába, megjelenhetett a Tudósítónak ez a száma, biztosítva vannak az elsőáldozási költségek és egész csomó más költség, aminek a súlyát elsősorban a lelkipásztor éri, amikor kérésekre és égető pénzzükségletre kell feleletet adnia.

Könyvtár óra szerdán este 9-10-ig van. Olvassuk a Misszió könyveit és gondoljunk a könyvtárralomány gyarapítására is. Legutóbb Vörös János ur ajándékozta meg értékes könyvekkel a Missziót.

Hittanvizsga július 10-én vasárnap d. u. 3 órakor lesz a M. H.-ban.

Lourdes-i zárandoklatra jelentkezéseket elfogadunk a lelkeszi irodában június 15-ig. A zárandoklat július 3-án indul és 16-án érkezik vissza. Páris-Lourdes oda-vissza utiköltség kb. 400 frank. A magyar csoportot a párisi magyar lelkipásztor vezeti. Lesz egy zárandoklat Lisieuxbe is, dátumát később közöljük személyesen érdeklődőknek.

A Magyarok Világkongresszusára, melyet augusztus 15—21 között Budapesten tartanak, jelentkezünk minél többen a Párisi Magyar Katolikus Misszióból is! A Missziót hivatalosan a lelkipásztor és az előre jelentkező tagok fogják képviselni.

Kedves látogatások. Kedves vendégek voltak a Misszióknak márc. 13-án, a magyar kolónia vasárnapi miséjén: a bécsi kis énekesfiuk. Templomunk zsufolásig megtelt, mert ők énekeltek. Mint mondják, az előtte való napokon a bécsi kis énekesfiuk Salle Pleyel-i estejére 10—60 frankos jegyeket úgy széjjelkapkodta a közönség, hogy sokan nem hallgathatták meg őket. Nekünk nagy öröm és nagy megtiszteltetés volt, hogy misénken ők énekeltek. — A másik kedves látogatást Chaptal püspök ur adta a gyermekeknek március 17-én, csütörtökön. Ő prezideált a szentmisén s utána közvetlen atyai hangon beszédet intézett a gyermekekhez, kiknek énekét, viselkedését megdicsérte. Befejezésül főpásztori áldását adta a gyermekeseregére és a szülőkre. Látogatásával örvendeztette meg gyermekeinket Mecs László április 7-én, csütörtökön. Ő mutatta be a patronázsmitét és evangéliumkor közvetlen hangon szentbeszédet intézett a gyermekekhez, kik — szokás szerint — magyarul énekeltek és imádkoztak a szentmise alatt. Május 17-én Főtisztelendő Fekete Ferenc, braziliai magyar lelkipásztor töltött körünkben pár kedves órát. Nepes braziliai csoporttal indult el a brézil-maranhoi őserdők tájáról, hogy résztvegyen a budapesti ünnepségeken s utjában üdvözölni kívánta a párisi magyarokat, kik közül sokaknak emlékét magával vitte, mikor 3 évvel ezelőtt Brazília felé indulóban Párisban időzött.

Északfranciaországi Misszió

Júniusi program. Második vasárnap szentmise Roubaixban, harmadik vasárnap Lensban, negyedik Roubaixban.

Júliusi program. Első vasárnap szentmise Rouvrayban és Lensban, második vasárnap Roubaixban, harmadik vasárnap Lensban, negyedik vasárnap Roubaixban, ötödik vasárnap kisebb tetepen külön értesítésre.

Kántorbójt. Pünkösddünnepét követő héten évszaki kántorbójt van. Szerdán, pénteken és szombaton hústól való megtartóztatás egyszeri jóllakással.

Abbé Prévost kitüntetése. Georges Prévost, a magyarbarát francia lelkész, aki a gyóntatásban a magyar lelkész segítségére szokott jönni, Liénart bíboros, lillei püspök tiszteletbeli kanonokká nevezte ki. A buzgó kanonok úrnak ezután is szívből gratulálunk.

Karácsonyi ünnepek. A Misszió hagyományos fényel és melegséggel rendezte meg az egyes telepeken a karácsonyi ünnepeket. Az Árpádházi Boldog Margit Kör december 24-én délután tartott családias összejövetelt Roubaixban az égő díszes karácsonyfa mellett. Mindenkinél jutott ajándék. A lelkész alkalmi szentbeszédet mondott, karácsonyi énekeket énekeltek, és bensőséges hazai karácsonyi hangulat támadt mindenekelőtt a lelkében. Este a Szent István Kör tagjai gyűltek össze és 11 óráig együtt voltak a karácsonyfa mellett és onnét éjfélre mentek, amely alatt meggyóntak és megáldoztak.

Az év utolsó napján **Szilveszteri-mulatságot** rendezett a Szent István Kör, amely alkalommal a műkedvelő gárda « Köll-e pénz komám » és « A Sarzsi » című vígjátékokat adta elő nagy sikerrel.

Születés. December 31-én született Hercz György és Czigler Boriska gyermeke, ki a kereszttségben György nevet kapott. A hydroquenti telepen a Söki családban március 27-én fiúgyermek született, ki a kereszttségben János nevet kapott. Szívóól gratulálunk a szülőknek.

Tagfelvétel a Boldog Margit Körben. Február 7-én, a rendes havi összejövetelen felvettük a liliei Boldog Margit Kör tagjai közé a következő leányokat: Bodó Mária, Fuchs Mária, Hermann Erzsébet, Jász Vilma, Hatler Eva, Krammer Margit, Kurucz Mária, Minarik Isabella, Német Erzsébet, Raffai Margit, Strohewenz Marianna, Uhl Hermína, Vida Katalin. A leánykör március 1-én Roubaixban vidám hangulatu farsangi összejövetelt tartott.

Március 15-i ünnepélyek. Roubaixban a Szent István kör március 13-án ülte meg a magyar szabadság napját. A Kör dalárdája négyszólamu hazafias dalokat énekelt, a hazafias beszédet az északi lelkész mondta, a gyermekek a kis hősök és Tessék beszállni című, a műkedvelő gárda pedig Virradat című hazafias szindarabot játszott a mely átérzéssel és kiforrott művészettel. Lensban március 20-án volt hazafias ünnepség, melynek műsorán énekek, szavalatok, valamint a Kis hősök, és a csodabájos Virágmesze című szindarabok szerepeltek. Az ünnepi beszédet itt is az északi lelkész mondta.

Az északi lelkész Elzászban tartózkodott március első napjaiban és meglátogatta a colmári és strasbourgi magyar hivatelt. Ez alkalommal március 8-án délelőtt negyed 12 órai kezdettel 25 perces francia nyelvű előadást tartott a strasbourgi rádióban a budapesti Eucharisztikus Világkongresszusról.

Hűsvéti előadás Roubaixban. A Szent István Kör hűsvétvasárnap műsoros előadást rendezett, amelyen színre került a Holdkorosak és Fáni orvossága című tréfas szindarab. Mindkét darab humoros jelenetei sok derűt és kacagást hoztak.

Anyák napja Lensban. Április 24-én Lensban anyák napja volt, amelyen a gyermekek énekekkel, szavalatokkal, táncszámokkal és szindarabokkal kedveskedtek édesanyjuknak. Színre került « Ami a mérleget leúzza » és a « Hetivásár című rendkívül bájos gyermekszindarab.

Első szentáldozás. Roubaixban május 8-án első szent áldozáshoz járult Bartek Györy, Dancs Ignác, Kertész Gizella, Lensban május 15-én Birmann Mihály, Kirmayer Vilmos, Bús Vilma, Hajnácki Anna, Kirmayer Julia, továbbá Geletai Erzsébet, Hajnácki Teréz, Szabó Ilona, Száraz Boriska és Mária, Rouvroiban Filó János, Regenye Rózi, Stollár Erzsébet, Bauvinben Ferró László.

.....
Le Gérant : J. POLGAR

A lelkész fogad Roubaixban a Szent István Körben kedd, csütörtök és vasárnap este 6—8 óráig. — Lilleben hétfőn, pénteken délelőtt és szombaton délután 2, rue Jean-Levasseur cím alatt.

Szentmisék Roubaixban a hónap második és negyedik vasárnapján a Carmel templomban (rue Saint-Antoine) fél 11 órakor. A szentmise előtti gyónatás. Minden csütörtökön fél 9 órakor szentmise ugyanott a gyermekek számára. — Lensban szentmise a hónap első vasárnapján a Fosse 14 templomban 10 órakor. A hónap harmadik vasárnapján a többi kisebb kolóniában előzetes értesítés után.

Hitoktatás csütörtökön délelőtt és délután Roubaixban a Szent István Kör helyiségében 59, rue de la Fosse-aux-Chènes.

Szent István Kör. Roubaix 59, rue de la Fosse-aux-Chènes. Tagsági díj havi 3 frank. Könyvtárra és hivatalos óra kedd, csütörtök 6—8 óráig és vasárnap délután.

Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Köré összejövetelt a hónap első hétfőjén délután 3—6-ig tartja a liliei Cénacleban (33, rue Cantelen).

Egyházi Énekkar próbái csütörtökön este 8—9 óráig vannak a roubaixi Körben.

DÉLFRANCIAORSZÁGI MISSZIÓ

A lelkész fogad az Echirolles-Viscose-Cité-i magyar patronázsban kedden és szerdán délután és csütörtökön délelőtt a katekizmus után.

Szentmise és szentbeszéd vasárnap és kötelező ünnepnapon az Echirolles-i plébániatemplomban. Gyónatás a vasárnap szentmise előtt és után, valamint hétköznap a « Saint Pierre du Rondeau »-i plébánia templomban (174, Cour Jean-Jaures, Grenoble) kedden, csütörtökön és szombaton reggel 8 órától 9 óráig.

Hitoktatás csütörtökön délelőtt a patronázsban.

A Grenoblei Magyar Sport Club kirándulásokat rendez az Alpesek festői vidékeire és ezáltal ápolja az ifjúság összefogását.

A Műkedvelő Gárda színműveket és kabarékat hoz előadásra, de főként magyar népszínműveket a nemzeti érzés és nyelv ápolására.

Az Egyházi Énekkar próbáit szerdán este 6—8 óráig tartja a patronázsban.

A Magyar Könyvtár kedden este 5—7-ig van nyitva, ugyancsak a patronázs helyiségében.

~~~~~
A beteglátogatást a lelkészek legszentebb kötelességüknek tartják és azért hangsúlyozottan kéri a magyar hivatelt, hogy jeleltsék be azonnal beteg hozzátartozóikat, ismerőseiket, hogy a lelkészi látogatás is ne maradjon.

Szentmisét kell hallgatni :

1. Minden vasárnap.
2. Karácsony napján, december 25.
3. Áldozócsüdtörtőkön, május 30.
4. Nagyboldogasszony napján, augusztus 15.
5. Mindenszentek napján, november 1.

Mi szükséges az egyházi házassághoz ?

Az egyházi házassághoz a polgári házasságlevélen (özvegyeknél az elhunyt házastárs halotti bizonyítványán) kívül csupán csak a vőlegénynek és menyasszonynak keresztlevele kell (legfeljebb 3 hónappal az egyházi házasság előtt kiállított legyen). Akik a keresztlevelet beszerezni nem tudják, forduljanak a magyar lelkészekhez, készséggel elintézik az ügyet.

Ne halaszd gyermeked keresztelését későre !

Gondoskods-e legfontosabb szülői kötelességed teljesítéséről, gyermeked vallás erkölcsi neveléséről ?

Küldöd-e őt hitoktatásra ?

Levélbeli megkeresés esetén a lelkészek válaszbélyeg csatolását kérik.

*
**

Imakönyvek, naptárak, rózsafüzérek és egyéb kegytárgyak kaphatók a lelkészeknél.

*
**

A *Tudósító* ez évi előfizetési díját, 10 frankot megfizetted-e már ?

Minden franciaországi magyar katolikus család asztalán ott legyen a katolikus misszió *Szent Mihály Naptára* és a *Párisi Katolikus Tudósító* !

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A FRANCAORSZÁGI MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTESÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE FRANCE)

Rédaction et Administration :

Mission Cath. Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XVe. — Tél. : Vaug. 08-57

VII. évfolyam
1.-5. szám

Január-Május
1938.

Lelkészek : Abbé KOZMA, 9, Square de Vergennes, Paris-XVe

Abbé UHL, 2, rue Jean-Levasseur, Lille (Nord) — Tel. 24-85

Abbé SZOKOLYI DE BERNECZE

174, Cour Jean-Jaurès « Cure Saint-Pierre-du-Rondeau », Grenoble (Isère)

A Franciaországi Magyar Katolikus Missziók évi tagsági díja 15 fr. — A tagok a *Párisi Katolikus Tudósító*t díjtalanul kapják.

A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

Szentmisét kell hallgatni :

1. Minden vasárnap.
2. Karácsony napján, december 25.
3. Áldozcsütörtökön, május 30.
4. Nagyboldogasszony napján, augusztus 15.
5. Mindenszentek napján, november 1.

Mi szükséges az egyházi házassághoz ?

Az egyházi házassághoz a polgári házasságlevélen (özvegyeknél az elhunyt házastárs halotti bizonyítványán) kívül csupán csak a völegénynek és menyasszonynak keresztlevele kell (legfeljebb 3 hónappal az egyházi házasság előtt kiállított legyen). Akik a keresztlevelet beszerezni nem tudják, forduljanak a magyar lelkészekhez, készséggel elintézik az ügyet.

Ne halaszd gyermeked keresztelését későre !

Gondoskods-e legfontosabb szülői kötelességed teljesítéséről, gyermeked valláserkölcsi neveléséről ?

Küldöd-e őt hitoktatásra ?

Levélbeli megkeresés esetén a lelkészek válaszbélyeg csatolását kérik.

* *

Imakönyvek, naptárak, rózsafüzérek és egyéb kegytárgyak kaphatók a lelkészeknél.

* *

A *Tudósító* ez évi előfizetési díját, 10 frankot megfizetted-e már ?

Minden franciaországi magyar katolikus család asztalán ott legyen a katolikus misszió *Szent Mihály Naptára* és a *Párisi Katolikus Tudósító* !

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A FRANCIAORSZÁGI MAGYAR KAT. MISSZIÓK-HIVATALOS HAVI ÉRTEŚÍTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE FRANCE)

Rédaction et Administration :

Mission Cath. Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XVe. — Tél. : Vaug. 08-57

VII. évfolyam
6.-12. szám

Június-December
1938.

Lelkészek : Abbé KOZMA, 9, Square de Vergennes, Paris-XVe

Abbé UHL, 80, rue Royale, Lille.

Abbé SZOKOLYI DE BERNECZE

174, Cour Jean-Jaurès « Cure Saint-Pierre-du-Rondeau », Grenoble (Isère)

A Franciaországi Magyar Katolikus Missziók évi tagsági díja 15 fr. — A tagok a *Párisi Katolikus Tudósító*t díjtalanul kapják.

A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.

CIMEK ÉS TUDNIVALÓK

A PÁRISI MISSZIÓ

A Misszió szíve és központja az Eglise diocésaine des étrangers (Idegenek temploma) 33, rue de Sèvres. Métro : Sèvres-Babylon.

Lelkési iroda : Magyar Ház, 279, rue de Vaugirard (9, square de Vergennes), Paris-XV. — Métro : Vaugirard. — Telefon : Vaugirard 08-57.

A lelkész legbiztosabban irodájában található csütörtök és vasárnap kivételével délelőtt.

Szentmisék. Vasárnap és Franciaországban is kötelező ünnepnapon szentbeszéddel az Eglise Diocésaine des Etrangersban fél 11-kor. Hétköznap 7 órakor az Apostolat de la Prière kápolnában 1, rue Gerbert, Paris-XV. — Csütörtökön ugyanott 9 órakor a magyar gyermekek részére.

Gyónatás az idegenek templomában a 9. számú magyar gyónatószekben szombaton és a kötelező ünnepek vigiliáján délután 4—7-ig, valamint a vasárnapi szentmisék előtt. Egyébkor az Eglise Saint Lambertban, lehetőleg előre való értesítésre.

Hitoktatás a magyar Patronázásban csütörtökön a 9 órai szentmise után váltakozó csoportok számára délelőtt és délután folyik.

A Párisi Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Köre összejöveteleit minden hónap első keddjén délután 3—6-ig tartja a « Protection de la Jeune Fille » 70, rue Denfert-Rochereau alatti otthonában.

Missziós könyvtár szerdán este van nyitva.

A Franciaországi Magyar Katolikus Akadémikusok Köre havonként egyszer tart összejövetelt.

A párisi magyar királyi követség címe : *Légation Royale de Hongrie, 15, rue de Berri, Paris-VIII.*

Magyar orvosi rendelő, könyvtár, betegsegélyző, jogi tanácsadó iroda, pénzügyi iroda a Magyar Házban, 279, rue de Vaugirard (9, square de Vergennes, XV). — Telefon : Vaugirard 08-57.

Magyar Tanulmányi Központ : 18, rue Pierre-Curie, Paris-V. Igazgatója : Dr. Molnos Lipót.

A szeretet ünnepén

Karácsonykor felöltik az emberek a lélek csillogó báját : örvendezők és jóságosak lesznek. Mintha ezen a csodás szép napon megváltozna a föld színe. Az utcán járók szemébe több ragyogás ül ki, egymás köszöntése és beszédje melegebb, az emberek érintkezése és viselkedése gyengédebb, figyelmesebb és kedvesebb gyermekek és szülők, testvérek és rokonok, jóbarátok és ismerősök valami csodálatos varázslat hatása alatt közelebb kerülnek egymáshoz, és nem látják egymásban a szépségfoltokat, a hibákat, hanem csak a szépet, a jót, a harmonikusát, mint egy hirtelen áramkapcsolásra örömfénybe gyulladnak az emberi szívek, és világítanak, melegítenek, bearanyozzák ezt a különben gondterhes, könnyekkel öntözött életet.

Honnét ez a hirtelen, gyökeres, az egész világot átalakító változás? Ki művelte az embereknek ezt az általános örömben borulását, a gonosznak tartott emberi lélek ily váratlan megszépülését, ideális jóvá fordulását, és megifjodását? Ki adja meg karácsony egyedülálló örömét és lélegzsgéjét? Senki más, mint az az áldott isteni Gyermek, kit Mária szűzen szült Betlehemben, kinek születését így jelenti ki az angyal a pásztoroknak : « Nagy örömet hirdetek nektek, mely léssen minden népnek : ma született nektek az Úr Krisztus Dávid városában. » « Ez a pólyába takart és jászolba fektetett Kisded, az Atyaisten egyszülött Fia, a népek több ezer éves várakozása és vágyva-vágyódása hozta vissza az elvesztett Paradicsomot az ő elragadtatásba vivő édes mosolyában, az ő piciny kis széttárt kacsóiban, az ő végtelenül lángoló szeretetében, az ő teljes istenségében. » Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta », mondja később e drága Gyermek. Valóban az isteni szeretet érzékelhető és látható megnyilatkozása, és ünnepe a karácsony. Az a végtelenül finom kis gyenge kacsó elhozta az Istennel való megbékülés hiteslevelét, de még többet : magát az Istent, a benne való életet, a mi vele, általa és benne való megistenülésünket. Ez a minket isteni magasságokba felemelő édes Kisded mézzelfolyóvá tette az eget és a feléje forduló emberi szíveket. Ő a karácsony káprázatosan szép és elragadó minisztériumának központja. Ő állítsuk be lelkünket e drága isteni Gyermek végtelen szeretetének kiövelő fénysugarába, vigyük a jászol elé készséges, jóakaratu, hódoló imádságos szívünket, hogy az ő

kegyelmi érintésére az isteni szeretet tüzes árama végigjárja egész valónkat, és örömfényeket gyullasszon ki bennünk, amelyek ne csak karácsonykor ragyogjanak, hanem azután is mindenkor, és el ne homályosítsa, s el ne oltsa ezeket a karácsonyi örömfényeket sem a bűn sem az életharc, sem a kísértés, sem a rosszindulat. Az öröm és a szeretet himnuszát ne csak karácsonykor, hanem mindennap énekeljük. Ezt akarja, és ezt munkálja bennünk az isteni Kisedd.

A betlehemi harangok

Karácsony estéjén tavaly a rádióleadó állomások a betlehemi harangok hangját közvetítették a betlehemi templomból. Értékes története van annak a 13 betlehemi harangnak. Tizenkét évvel ezelőtt a betlehemi ferencrendiek ásatásokat végeztek a zárda épülete körül, hogy az alsó emeletet rendezzék. Az ásatások alkalmával 13 harangra bukkantak, melyek évszázadokon át pihentek a zárda alapjában, ahol 1650-ben a ferencrendiek temetkeztek. A tudósok szerint a harangokat a 15-ik század közepén ásták el a szerzetesek, mert II. Mohamed, amikor elfoglalta 1453-ban Konsztantinápolyt, szigorúan megtiltotta a harangozást. A harangozás ugyanis nyugtalanítja a törökök babonája szerint az elhalt muzulmánokat. A szerzetesek félték a szultán haragjától és ezért ásták el a harangokat. Az tény, hogy keleten a 9-ik században még nem használták a harangokat.

A feljegyzés szerint a betlehemi templom tornyában a keresztshadak helyezték el harangokat. A 12 harang nem egykoru. Egy a legöregebb, mert nincs nyelve. 7 harang egyforma nagy és 5 egyforma kicsi. Négyen látható a máltai lovagrend keresztje, öt harangon pedig olvasható a két szó: Vox Domini (az Ur szava).

Hírek és közlemények

Párisi Misszió

Házasságot kötöttek. Cork Ferenc Mohier Georgette-el a Dreux-i plébániatemplomban; Hody Gyula Roland Pinard Noemival a Taëon-i plébániatemplomban; Zahn György Kamil Hody Erzsébet Terézszel a Crécy-Couvé-i plébániatemplomban; Nagyági Rudolf Liégard Zsuzsannával az Equeurdreville-i plébániatemplomban.

A keresztelés szentségében részesültek Nyéky Irén november 13-án a Saint-Lambert-de-Vaugirard plébániatemplomban; Póltl Rózsa Lydia nov. 27-én az Eaubonni: Sacré-Cœur plébániatemplom-

ban; Csuka János július 10-én a Saint-Lambert-de-Vaugirard plébániatemplomban.

Temetés. Október 25-én temették patonászsunk kis növendékének, Lapsin Verának édesapját a Levallois-Perret-i temetőben, ki okt. 22-én halt meg a St-József kórházban. Béke! Feltámadásban a vigasz!

Gyermekeink hitoktatása úgy az elmult mint a jelenlegi iskolában a magyar patronázs keretében történt a csütörtöki napok folyamán. A patronázsnapot 9 órakor szentmisével kezdjük, melyen a gyermekek felváltva énekelnek és a miseimádságot mondják. Aldozócsütörtök ünnepén volt az első szentáldozás, illetőleg első szentáldozási fogadalommegújítás, melyre a leánykák május 14-15-én a Domaine-Tigery-i Cénakulumban, a fiúk pedig május 14-15-én a Clamart-i Manréza-ban lelkigyakorlattal készültek elő. Az évszáró Te Deum-ot július 7-én tartottuk, melyen a polgáristákat vizsgálató bizottság tagjai is megjelentek élükön: Dr. vitéz Frankóni József főigazgatóval és Molnos Lipót egyetemi m. tanárral. Az 1938-39. iskolaév Veni-Sancté-ját Krisztus Király ünnepén tartottuk. Tavaly a párisi patronáztsba 46, ezidén 65 katolikus gyermek iratkozott be. A gyermekek hitoktatásával kapcsolatban megismételtük a kérését a kedves szülőkhöz, hogy gyermekeiket a vasárnapi szentmisére pontosan küldjék, Legszebb, ha a szülők együttmennek gyermekeikkel a templomba. Így maguk is elvégezvén vasárnapi kötelességüket, gyermekeiknek is jó példát adnak. A gyermekek valláserkölsői nevelését csak így lehet biztosítani. Valóban megszívelésre méltók Kuliffay Imre nagytiszteletű úrnak az 1938 nov. 13-án tartott szülői értekezleten elmondott szavai: valláserkölsői nevelés nélkül lehet intelligens gazembereket nevelni, de jellemeket és becsületes polgárokat nem.

Egyházi Énekkarunk 1938 őszétől erőteljes fellendülésnek indult. Hála a közreműködők áldozatkészségének, Gergely János és Dárday István urak vezetésének az énekkar a vasárnapi szentmiseken az áhítat emelésében és a magyar dalkultúra ismertetésében eredményesen közreműködik. A próbákat a lelkesízi irodában tartjuk szerdán este fél 9-től 10-ig. Örömlénk, ha az Egyházi Énekkar annak az elvnek a keresztülvitelével, hogy a pontossághoz a negyedórával előbbre való számítás szükséges, a párisi magyar kolóniában — kevés kivétellektől eltekintve — egészen újszerű és hallatlanul merész újítást, a pontosságot is bevezetné. Mindenki áldandó érte!

II. Szilveszter pápa születésének ezredik évfordulóját fényesen megünnepelték a nagy pápa szülőföldjén, Aurillac-ban júl. 17-31 között. E pápa, világi nevén Gerbert, az első francia származású pápa volt s tudjuk hogy ő küldötte Asztrik pécsváradi apát által Szent Istvánnak a Szent Koronát. Meleg ünneplésben részesítették a magyar delegációt, sőt több helyen kitűzték a magyar zászlót is Aurillac városában.

Egyháztanács ülésünket legutóbb okt. 15-én tartottuk. A legközelebbi jan. 7-én, szombaton este fél 9-kor lesz.

Az Arpád-házi Boldog Margit Leánykör összejöveteleit a hó első keddjén délután 4-6 között tartjuk. November 8-iki összejövetel kivétel volt. A leánykör Lille-ben gyönyörű eredményeket mutat fel. November 7-én 57 leány jelent meg a lille-i összejövetelel. December 6-án, január 3-án, február 7-én, március 7-én, április 4-én, május 2-án, június 6-án, július 4-én lesznek összejövetelek a Protection de la Jeune Fille házban, 70, rue Denfert-Rochereau.

Egy és más a közelmúltból. Aug. 21-én a *Szent István-ünnepi* misét és szentbeszédet Kovács Jenő jezsuita atya tartotta. Az énekkart Molnár Antal győri hitoktató vezette. — *Okt. 9-én* volt az aradi vértanúkról megemlékező szentmise. — *Nov. 1-én* megkoszorúztuk Horn Emil sírját a Père-Lachaise temetőben, majd Liszt Anna sírját a Montparnasse temetőben. Temetőlátogatás után a N.-D. de Consolation kápolnában elmondottuk a Mindenszentek litániáját, majd Polgár Vilmos bencés tanár szentbeszédét mondott. — *Nov. 6-án* szentmise Blancmesnil-ben. — *Nov. 13-án* hálaadó szentmise a Magyarfelvidék visszacsatolásáért. A szentbeszédet Beiler Ipoly György prem. kanonok mondotta. — *Nov. 20-án* nagyszabású *Szent István és Szent Erzsébet* ünnep a N.-D. des Victoires bazilikában. A szentségi áldást Chaptal püspök úr adta, a szentbeszédet P. Nyáry Ernő karmelita atya tartotta.

Jövő. Karácsony. Dec. 24-én este 9 órai kezdettel a Leánykör ezidén is megrendezi a *Karácsonyfa gyertyagyújtását* a Magyar-Házban. Mivel az az összejövetel zártkörű, előrevaló jelentkezőst kérünk. — *Éjféli szentmise* az Apostolat de la Prière kápolnában, 1. place Gerbert XVe, métro: Vaugirard. Pontosan kezdjük, hogy félegyre pontosan befejezhessük és a métróval a távolabblakók is hazameheszenek.

Aldozzunk az éjféli szentmisén. És jelenjünk meg a kolónia ezen legmelegebb egyházi ünnepségén sokan. Karácsonyt a keresztény ember nem néger bállal, reggelig tartó réveillonnal, hanem családi körben tölti, éjféli szentmisével ünnepli s aztán lefekszik, hogy a délelőtti *ünnepi szentmisén* is részt vehessen, mely a magyar kolónia részére ez alkalommal is fél 11 órakor lesz az Idegenek Templomában. — Dec. 26-án fél 9-kor szentmise *Blancmesnil*-ben. — Ujév ezidén vasárnapra esik, tehát lesz magyar szentmise. — *A Leánykör farsangi délutánya* a Magyar-Házban február 5-én. — *Hamvazószerda* febr. 22-én, másnap, csütörtökön, a gyermekek hamvazása. — *A nagybőjti konferenciákat* ezidén Dr Génin Gyula pápai kamarás, teológiai tanár tartja március 30-31-én, ápr. 1-én este fél 9-kor az Apostolat de la Prière kápolnában. — *Virágvasárnap* közös áldozás. Délután záróáldozat a Sacré-Cœur-be. — *Szeretetésárunkat* máj. 6-7-8-án tartjuk a M.H.-ban. — *A fiúk lelkigyakorlata* május 14-15-én Clamart-ban, a leánykéké május 21-22-én Tigery-ben. — *Első szentáldozás* május 18-án. — *Bérmálás* később meghatározandó időben.

« Ugy a tőke munka nélkül, mint a munka tőke nélkül fenn nem állhat. »

(XIII. Leó)

Folytatása a 45. oldalon

Gérard des Nuits. ADORATION DES BERGERS. Florence (Ph. Brogi)

NOËL D'HIER ET D'AUJOURD'HUI

Prière pour la Paix, chantée à Noël par nos aïeux, pendant la "Guerre de Trente Ans".

I
O divin Enfançon
Qui vient au monde naistre
Pour nulle autre raison
Que pour la paix y mettre,

II
Les larmes que je vois
Sur ton visage tendre
Sont comme autant de voix
Qui nous font bien entendre :

La paix, ô Dieu, mon espérance,
La paix!
Au doux pays de France
Donnez la paix.

III
Ta grande pauvreté
Ton extrême martyre
Et ton humilité,
Tout cela nous veut dire,

IV
Les anges pour refrain
De leur douce musique
N'ont, parmi l'air serein,
Que ce cri pacifique :

La paix, ô Dieu, mon espérance,
La paix!
Au doux pays de France
Donnez la paix.

Devant le

par M.-A.

petit Jésus

BELLOUARD

NOËL !

Devant le petit Jésus, si mignon, dans ses langes, et qui dort, les yeux aussi fermés que les deux poings roses,

On songe, avec épouvante, ceci qui mettrait l'âme à l'envers :

« S'il n'était pas né ! »

C'est-à-dire : s'il n'y avait pas eu, à un moment de l'histoire, et depuis, et pour jusqu'à la fin du monde, et encore après, éternellement après,

NOTRE-SEIGNEUR JÉSUS-CHRIST !

QUE serions-nous? Que serait la vie? Que serait sur cette pauvre terre qui tourne à une vitesse folle, l'humanité?

Des hommes qui naissent, peinent et meurent, il y en aurait. Il y aurait des femmes qui enfantent et qui pleurent. Il y aurait, le long des jours, sous le soleil et des nuits sous les étoiles, les errants de l'existence, en marche vers on ne sait où. Il y aurait les saisons de l'année, les oiseaux qui chantent, les graines qui poussent, les feuilles qui tombent... Il y aurait les paysages et des yeux pour les regarder... Car tout cela était avant qu'il fût né à Bethléem et serait sans doute, même s'il n'était pas né...

ALORS certains diront : " *Ce serait comme c'est, ni plus, ni moins, ni autrement. A sa venue, on n'a rien gagné ; à son absence, on n'aurait rien perdu* "...

Comment, à sa naissance, on n'a rien gagné? Dites plutôt qu'on a gagné tout!... A son absence, on n'aurait rien perdu? Dites plutôt qu'on aurait perdu tout!...

Car il n'y a pas pour l'homme que les oiseaux à écouter chanter, ni les graines à regarder pousser... Il y a autre chose, le reste... et qui est tellement, oh! tellement l'essentiel!

CE QUE nous savons de la vie, de qui l'avons-nous appris? De Lui... Ce que nous comprenons dans la douleur, qui nous l'a dit?

Lui... Ce que nous espérons pour après,

par qui l'attendons-nous? Par Lui... Quand nous levons la tête pour implorer du courage, qui nous soutient le front? Sa main. Qui permet aux malheureux de ne pas l'être désespérément? Lui. A cause de qui y a-t-il une lumière consolatrice dans les larmes qui pleurent sur les tombeaux? A cause de Lui...

Depuis quand l'homme a-t-il appris sa dignité, l'esclave sa secrète fierté jusque sous les hontes épaisses de la dure servitude? Depuis Lui... sans Lui, est-ce qu'on ne regarderait dans la mort autre chose que la mort?... Les humbles, les pauvres, l'immense multitude des petits qui passent inaperçus sur les routes et que le luxe insolent salit souvent de ses dédains, est-ce que, sans Lui, ils pourraient se reconnaître une valeur quelconque?...

Si des bouches humaines sourient encore dans la crispation des grandes souffrances, c'est par qui, si ce n'est pas Lui?... S'il y a de magnifiques puretés qui germent sur le fumier des vices; s'il y a tant et tant d'héroïques dévouements consacrés au service de la misère; s'il y a des lèvres capables de donner le baiser au lépreux, c'est par qui?... Avant Lui, qu'y avait-il donc de si beau et de si bon, dans la mort comme dans la vie? Où Il n'est pas, où Il n'est plus, l'humanité est-elle si respectable et si respectée?...

IL FAUT poser ces questions. Il faut leur trouver une réponse. Et une réponse qui vaille. La réponse est en Lui. La réponse, c'est Lui. La réponse n'est que Lui.

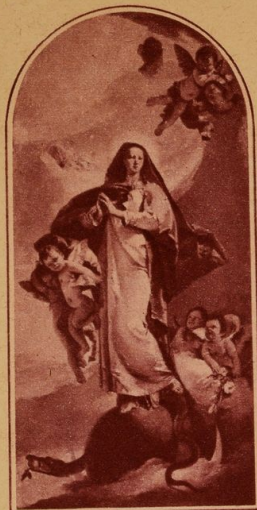
Et c'est Loti qui a dit, au nom de sa poignante expérience d'homme : " *En dehors de Lui, il n'y a rien* ". Vous entendez : rien ! Et c'est terriblement vrai. Seulement beaucoup n'osent pas y regarder de trop près. Ils auraient peur d'une découverte qui les gênerait ou qui les condamnerait. Ils affectent d'ignorer. Ils profitent des bienfaits sans savoir qui fut le bienfaiteur. Ils s'éclairent de la lumière sans se demander qui en est le soleil. Ils sont fiers d'être hommes sans vouloir reconnaître grâce à qui c'est en effet devenu une fierté.

ET NOUS-MÊMES, cherchons bien. Dans notre pensée, tout ce qui est clarté; dans notre cœur, tout ce qui est noble amour; dans notre conscience, tout ce qui est pure justice; dans notre conduite, malgré les

CHANT DE NOËL

Tableau de DEVRIENDT.
Plaque Gevaert.

L'Immaculée Conception

Tableau de Tiépolo

Ph. Allinari

tentations, tout ce qui est noblesse involée, par qui l'avons-nous, si ce n'est par Lui dont le nom a rempli nos prières tandis que Sa grâce a rempli nos âmes?...

Videz la terre de Lui, et voyez ce qui reste!

UI! Rien que Lui!

Les hommes méchants, Il leur a appris à être bons; les enfants perdus, Il leur a ouvert une maison; les pécheurs dégoûtés, Il leur assure un pardon. Les mourants, Il leur a dit un espoir. Et les morts, Il leur garantit une résurrection.

Lui! Rien que Lui!

Vous, rien que Vous, petit Jésus qui, un jour, dans l'immense douleur de l'immense amour, sous les ténèbres lugubres, étendez sur la croix vos deux bras cloués, mais qui, cette nuit-là, la nuit du premier Noël, souriez gentiment à votre maman, en extase, à saint Joseph silencieux, aux bergers transis de joie étonnée...

Vous, rien que vous! Parce que vous êtes né et que votre naissance était le commencement radieux de vos bénédictions éternelles pour l'humanité passagère!

ET nous, nous sourions, nous aussi, devant ces crèches où vous voilà dans nos églises. Elles sont plus belles, c'est sûr et mieux ornées que cette pauvre étable, sous le rocher à Bethléem, où, dès minuit, dans le grand silence des choses, vous êtes apparu...

Ce cher souvenir nous émeut. Nous remplaçons les bergers. Nous Vous regardons, comme ils Vous regardaient.

Vous voyez bien, dites, que nous Vous regardons et que ce regard, ce long regard, c'est tout notre merci, toute notre adoration, toute notre tendresse!

M. A. BELLOUARD, O. P.

★ TEMPS DE L'AVEUT ★

Dimanche 4. 2e de l'Avent. — « Es-tu celui qui doit venir ou devons-nous en attendre un autre? » demandent à Jésus les disciples de Jean-Baptiste. Non, nous ne devons point en attendre un autre. Il n'y a de salut qu'en Jésus-Christ.

Jeuai 8. Fête de l'Immaculée Conception.

Dimanche 11. 3e de l'Avent. — « Au milieu de vous, disait Jean, se tient quelqu'un que vous ne connaissez pas. » Le Christ ne serait-il point pour vous un inconnu?

Mercredi 14, Vendredi 16, Samedi 17. Quatre-Temps. — Jeûne et abstinence.

Dimanche 18. 4e de l'Avent. — « Préparez le chemin du Seigneur. »

Samedi 24. Vigile de Noël. Jeûne et abstinence. — « Venez, Seigneur, ne tardez plus. »

Dimanche 25. Nativité de Notre-Seigneur Jésus-Christ. — « Il est venu parmi les siens et les siens ne l'ont pas reçu. » Comment le recevrez-vous?

31 décembre. — Jetez un regard sur l'année qui s'achève. Si vous êtes devenu meilleur, elle fut bonne.

L'ÉCOLE DES PARENTS

Un drame à la naissance du petit frère

Germaine a cinq ans; elle était fille unique... Mais elle a, depuis hier, un petit frère. On le lui a montré dans un berceau qui fut autrefois le sien et qu'elle appelle toujours « mon berceau ». Le résultat est qu'elle boude vilainement; on a beau lui répéter que maman, très fatiguée, a besoin de dormir, elle pleure, elle trépigie; on n'a pu, ce matin, ni la laver ni la coiffer.

PAPA. — Ça suffit, n'est-ce pas? Si tu voyais comme tu es laide avec ta figure toute barbouillée et tes cheveux mal peignés... Regarde ton petit frère, si rose, si mignon, si tranquille... Ce n'est pas lui qui voudrait empêcher sa maman de reposer!

GERMAINE. — C'est ma maman à moi, ce n'est pas sa maman à lui!

PAPA. — C'est votre maman à tous les deux! Et si tu ne veux pas être gentille, c'est lui que maman aimera le mieux!

Crise de larmes: Germaine tape du pied, fait tant et si bien qu'à une paire de gifles succède une privation de dessert... Ah! Non! Elle n'est pas prête à oublier l'arrivée du petit frère!

Solution

Voici l'infirmière-visiteuse qui apporte les bons de layette. Elle comprend la situation et tente de réparer les dégâts:

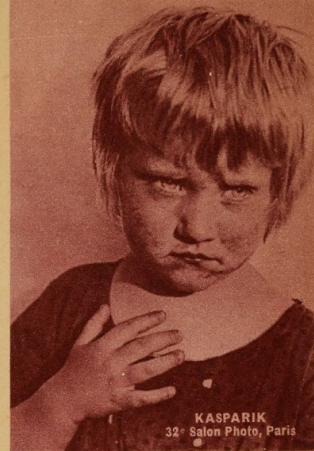
L'INFIRMIÈRE. — Mais non, monsieur, ce n'est pas comme ça qu'il fallait vous y prendre! Dites-moi: Quand Germaine a-t-elle su qu'elle aurait un petit frère ou une petite sœur?

PAPA. — Mais hier, bien sûr... Avant cela ne la regardait pas!

LA VISITEUSE. — Ah! Pardon!... Si depuis deux ou trois mois vous lui aviez présenté habilement la chose: « Si tu continues à être bien sage le Bon Dieu te récompensera en t'envoyant un petit frère ». Ou: « Si un jour il t'arrivait un petit frère, tu n'aimerais pas mieux cela que de recevoir une poupée? » la journée d'hier se serait, je vous assure, passée tout autrement. Vous rendez-vous compte que Germaine est réellement très malheureuse?

PAPA. — Elle est jalouse, tant pis pour elle!

LA VISITEUSE. — Mais vous excitez sa jalousie en la menaçant de l'aimer moins! Et en la comparant au nouveau-venu!... Voyez-vous, ce qu'il faut maintenant lui dire, c'est que la tendresse des mamans est infinie, que leur cœur est le même pour tous, et tout entier pour vous, dût-il se partager entre deux, trois ou dix enfants. En la prenant sur vos genoux vous sauriez bien lui expliquer tout cela avec succès... et avec joie! Essayez donc!

KASPARIK
32 - Salon Photo, Paris

Elle est jalouse! Pourquoi?

L'INTRUS

(Histoire de Noël)

Il y avait une fois un charmant petit prince qui, le jour de sa fête, accueillait en son palais tous les malheureux.

Un jour, à la veille de cette fête, un vieux bonhomme, à barbe blanche, à face rougeaude, vint frapper à la porte du château et présenta humblement ses offres de service. Il était gai : il saurait amuser les amis du petit prince. Il était grand et fort : il pourrait accompagner le gentil dauphin en portant les cadeaux qu'il distribuait aux enfants.

Le petit prince n'avait pas besoin de ce vieux moujik et c'est pour lui faire plaisir qu'il l'accepta dans son escorte.

Mais bientôt...

Mais bientôt le vieux bonhomme — qui avait été introduit dans le palais par les ennemis du petit prince — s'empara de la confiance des amis de ce gentil dauphin, en distribuant lui-même tous les trésors du palais. Et, quand vint la fête du petit prince, cet intrus chassa son jeune bienfaiteur et s'installa à sa place.

Le petit prince, vous l'avez deviné, c'est l'Enfant-Jésus, et l'intrus c'est le Père Noël.

— Oh ! Vous nous avez trompé en nous promettant une histoire de Noël.

— Hélas, je ne vous ai pas trompé, car je ne vous raconte pas une histoire mais l'histoire de Noël. Vous savez très bien ce qui se passe autour de nous et comment le Père Noël prend la place de l'Enfant-Jésus... On l'a installé partout : dans les catalogues et les albums, dans les vitrines et sur les estrades, dans les kiosques et les salles de fête. On a soigné sa publicité en le promenant à cheval, en auto, en avion, pour qu'en ces jours de Noël nos enfants ne voient plus que lui, ne pensent plus qu'à lui, ne croient plus qu'en lui.

Or le Père Noël n'a jamais existé.

L'Enfant-Jésus, lui, est réellement descendu dans la crèche de Bethléem, se faisant petit enfant pour l'amour de nos petits. S'il ne descend point dans nos cheminées pour y déposer des jouets, la nuit de Noël, c'est lui qui inspire ce geste aux parents chrétiens, c'est donc lui qui envoie des jouets aux enfants le jour de sa naissance.

Bientôt il faudra choisir entre l'Enfant-Jésus et le Père Noël. Jadis on pouvait tolérer la présence discrète du vieux bonhomme. Mais puisqu'il veut détrôner le seul « roi de la fête de Noël » et prendre la place de l'Enfant-Jésus dans le cœur de nos enfants, c'est un intrus.

Et nous le chasserons.

J. DELILLE.

L'hommage de la rue

Nous faisons des crèches dans nos maisons pour expliquer à nos enfants le mystère de Noël et leur apprendre à prier naïvement, simplement — la vraie prière est toujours simple — devant l'Enfant-Jésus.

Nous faisons des crèches dans nos églises pour que tous les fidèles, grands et petits, attirés par cette reconstitution de Bethléem, méditent un instant sur l'Incarnation du Sauveur.

Mais tous, hélas ! parmi les grands et même parmi les petits, ne connaissent pas le chemin de l'église. Où placerons-nous des crèches pour que tous passent devant elles ?

— Il n'y a qu'à les faire dans les rues !

— Dans les rues ! Mais vous n'y pensez pas ! Est-ce qu'on nous le permettra ? Et qui les paiera ?

— Dans les rues, parfaitement, aux devantures des magasins ; là, pas de permission à demander et ça ne coûtera rien !

Idée ingénieuse que les jeunes filles de la J. I. C. F. de Belgique ont mise à profit en lançant dans leur pays une campagne pour que, par les crèches installées à toutes les devantures, la rue elle-même rendit hommage à notre Sauveur.

Et pourquoi n'en ferions-nous pas autant ? C'est si simple, et le matériel est si peu compliqué : chaque commerçant peut utiliser les objets qu'il met en vente.

Ainsi, j'ai vu à la devanture d'un marchand de vin, une crèche composée de six ou huit bouteilles poussiéreuses soutenant un toit fait de pailions à champagne.

J'ai vu, dans une mercerie, une crèche composée de mouchoirs, de tissu éponge et d'ouate : avec quelques rubans de couleur et quelques ampoules électriques, c'était charmant.

Quatre ou cinq pains longs, dressés en faisceau, abritaient la Sainte Famille à l'étalage d'un boulanger. Pourquoi pas ? Le nom de Bethléem signifie « Maison du Pain ».

Outre la dépense modique des personnages de la crèche, un peu d'imagination et d'habileté suffisent.

Grâce à l'initiative des commerçants eux-mêmes, ou à la suite de quelques démarches, souriantes et persuasives, l'Enfant-Jésus pourra recevoir chez nous, au moment de Noël, l'hommage de la rue.

J. I. C. F.

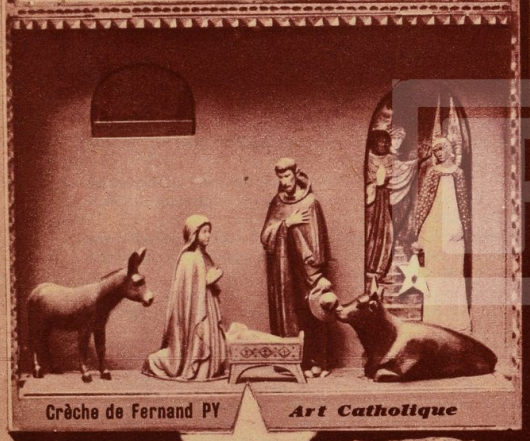
Belge

Crèches originales : quelques mouchoirs chez une mercière ; quelques baguettes de macaroni et une feuille de papier chez une épicière !

NOËL.. ..NOËL!

*Nous ferons
des Crèches...*

à l'Eglise,
à la maison,
aux vitrines
des magasins

Crèche de Fernand PY

Art Catholique

Photo
J. I. C. F.
de Belgique

Patriote
Illustré

Photo
UFA

Photomontage
PEUPLE DE FRANCE
Action Populaire - Editions Spes

Kodak

Quelques coiffes bizarres et compliquées sur des têtes jolies...

Quelques frais éclats de rire, de jeunes filles qui ne veulent pas désespérer encore... Quelques monômes et cortèges bigarrés, bruyants et, en général, parfaitement innocents...

Et Paris emboîte le pas à cette jeunesse ardente, à celles qui représentent l'âpreté du travail féminin, à ces laborieuses midinettes, cendrillons du luxe, petites mains... sans alliance, mais qui ne veulent pas désespérer encore...

Paris aime ses Catherinettes !...

Mais les bonnets ne durent guère, les lampions sont vite éteints et c'est la vie âpre et dure qui recommence...

Ah ! censeurs inflexibles, qui ne pardonnez pas à la jeunesse d'être jeune, si vous connaissiez la valeur de son effort, le travail des veilles, des doigts piqués et des yeux rougis. Si vous saviez tout ce que coûtent les jolies choses qui sortent de la rue Royale ou du boulevard des Capucines. Si vous connaissiez les raisons cachées de tant de vaillance, les luttes intimes, les privations acceptées et... fardées, les délicieuses délicatesses et les fiertés chrétiennes de beaucoup de ces âmes...

Providentiellement, la Sainte-Catherine, en tombant fin novembre, plaide en faveur des petites mains, à l'annonce des fêtes de fin d'année.

C'est le redouté moment de la presse, des heures supplémentaires, des et des veilles prolongées. C'est le moment des stations interminables derrière tous les comptoirs des grands magasins.

Alors, on travaille toute la semaine, le jour et la nuit, et encore le dimanche, le jour de Noël et le jour de l'An...

La fatigue excessive est mauvaise conseillère, la nuit apporte tous ses dangers qui font frémir les mamans.

Femmes, Mères qui me lisez, pensez « tout de suite » à cela.

Que pas une midinette ne soit retenue ou surchargée « par votre faute ». Faites votre commande à temps, n'achetez rien le dimanche ni les jours fériés, choisissez les magasins qui ferment ces jours-là pour que leur personnel vive... comme vous, en famille...

Lorsque je voyais voler, ces jours-ci, les joyeux papillons, je pensais à l'épingle qui, quelquefois les tue...

Évitez les taches sanglantes, sur vos beaux atours...

Soyez bonnes pour vos petites sœurs les cousinettes ou les vendeuses, et que le Bon Dieu et sainte Catherine vous en tiennent compte...

Urbain MILLY.

Photo Szollosy. - Super Ikonta.

LA RELÈVE DES MAMANS

TROIS petites mères penchées sur un beau rêve...

l'unique rêve d'une petite fille...

« avoir une grande pépée ! »

une qui semble bien vraie, avec des bras qui bougent et puissent se tendre vers maman; des pieds articulés pour la mettre debout et lui apprendre à marcher;

une vraie avec des yeux vivants, des cils et des paupières mobiles, pour la voir s'endormir en la berçant d'une chansonnette,

puis la porter jusque dans son berceau, craintivement, sur la pointe des pieds pour éviter un réveil apeuré;

une grande « pépée », qui sera peut-être, dans ce taudis de misère, une demi-loque informe et sans couleur, enfant chérie pourtant et transfigurée par l'amour maternel.

ECOUTEZ leur dialogue :

— Elle est bien belle, Madame, vot' petite fille, avec son joli châle et son joli bonnet...

— ... Sa robe à fleurs et ses gentils sabots !

— Faut ben qu'elle soit belle, Madame : j'l'emmenons demain à la foire et j'voulons qu'elle soit la pus mignonne.

— Oh ! ben sûr et ben vrai qu'y en aura point de pareille... point de pareille ! T'as ben de la chance, Nicolette, d'avé une si gentille petiote.

— Ah ! dame, c'est pas sans mal que j'l'ai gardée, vous savez, Madame. Une fois, elle avait la fièvre ; j'ai fait d'mander Monsieur le Docteur. I m'a dit qu'c'était les dents... j'l'ai veillée pendant toute la nuit...

— Ma pauv'dame !

— Oh maintenant, ça va tout seul : ses deux petites quenottes sont sorties ; et pis ben d'autres avec. Tenez, les v'la... on les voit bien !

ELLES sont là trois, penchées sur leur beau rêve,
trois, d'un cœur commun,
le grand cœur unique de toutes les mamans du monde !
et chacune d'elles, déjà, connaît tout son métier de femme,
et pour bâtir sa vie enchantée n'imagine rien autre chose que
cela : tenir entre ses bras une petite fille pareille à elle.

L'AUTRE jour, il y eut le baptême : frerot a fait Monsieur
le Curé ; on a sonné pour l'office la clochette du
portail, jeté des bonbons imaginaires à la foule présente
autour de ces doux visionnaires.

Puis, les heureux parents ont fait le tour du grand jardin,
l'enfant douillettement bercée dans la corbeille des deux bras
maternels.

Hier, on a fait la lessive du bébé ; ce midi, la soupe de légumes
dans les « tites casseroles » réclamées à Jésus, l'hiver dernier,
en mettant près de la cheminée les sabots de Noël.

Aujourd'hui, c'est une grande demoiselle ; on la regarde,
amoureusement, à bout de bras, comme un sculpteur son œuvre
qu'il interroge encore pour y ajouter, inlassablement, une der-
nière retouche.

TROIS petites filles...
toutes nos petites filles qui, bien avant l'âge de raison,
ont, sous nos yeux et près de nous, fait en nous regardant
leur apprentissage de la vie,
tout vu, tout saisi de nos joies, de nos douleurs, de nos
devoirs et de nos fiertés secrètes !

Une seule prière, Seigneur qui nous les confiez :
que, vigilantes, nous vous les gardions, avec la hantise de
ne pas laisser déformer en elles l'image de votre œuvre sainte...

ces toutes petites filles de France, pen-
chées sur le plus doux rêve d'une femme.

JEANNE BERNARD.

NOËL

NOËL

LUMIÈRE DU CHRIST

Conte de Noël inédit, par Charles GRIMAUD

DEUX grands jeunes gens, Lenoir et Féraud, errent dans la rue
l'après-midi du 24 décembre.

— Où vas-tu réveiller, Féraud ?

— Nulle part, mon vieux... j'ai pas un rond... je suis chômeur,
tu sais... et le paternel pas généreux.

— Moi, riposte Lenoir, j'ai des sous. J'irai les manger à
l'Ortial ! Quelle ribouldingue... ça sera bath !

— T'en as de la veine...

FÉRAUD s'en allait, tout triste de passer sa nuit sans sortir.
Soudain, sous ses yeux, une minuscule affiche :

« *Eglise cathédrale. Messe de minuit. L'orgue sera tenu par
le maître Wenceslas : Noëls populaires, interprétés par les Petits
Chanteurs.* »

Un éclair traversa la cervelle de Féraud :

— Je suis fou de musique... mieux vaut cela que de rester à la
piaule... si je puis payer l'entrée... j'ai trente sous.

Mais aussitôt une objection se dresse dans sa tête. Il se rappelle
la parole que sa mère lui répétait en désignant les églises : « Surtout
mon gars, n'entre jamais dans ces grands machins-là ; les curés
mangent les gosses. »

De fait il n'y était jamais entré, n'ayant même pas été baptisé.

Telle était l'unique lumière que sa mère lui avait procurée sur
la religion.

A quoi Féraud répondait dans sa tête :

— J'ai les os durs, ils ne les croqueront pas !

Quand on raffole de la musique, on va l'écouter... ce que fit
Féraud.

MINUIT moins dix... Le jeune homme pénètre dans la cathé-
drale.

Il cherche le guichet pour prendre un billet, comme au
ciné. Aucun. Un peu gauche et timide il s'introduit gratuitement...
en suivant les autres.

Il se poste dans la nef, à côté d'un pilier et attend.

Soudain des chants... ravissants... jamais entendus : *L'introït* en grégorien.

— Ça c'est épatant ! se dit Féraud transporté.

Il est là, les oreilles dressées. Très doué musicalement, il se laisse envahir d'un sentiment de douceur indéfinissable.

O SURPRISE ! dans le chœur pénètrent des enfants en robes multicolores, puis des prêtres dorés... Une sonnette... tout le monde à genoux.

— C'est une féerie, pense le jeune homme.

Se voyant tout seul debout, il est très embarrassé... que faire ?

Féraud ne s'est jamais agenouillé de sa vie... il ne sait pas ce que cette attitude signifie... il ignore qu'on puisse prier.

Captivé par la mélodie, il reste accoté au pilier, comme s'il vivait dans un autre monde.

Une chose étonne Féraud : la tenue des gens.

Il remarque que personne ne parle... ne tourne la tête... ne l'observe. Mais tous les assistants regardent le prêtre revêtu d'or, à l'autel.

Un coup sur son épaule, la chaisière lui réclame cinquante centimes :

— Comme participation aux frais, c'est quatre fois moins qu'à la Bourse du Travail, pense-t-il.

S OUDAIN, les grandes orgues... Le maître Wenceslas... dans sa splendeur.

L'orgue chante... gronde... prie... Féraud entrevoit, pour la première fois de sa vie, mais si vaguement, quelque chose de supérieur à l'homme...

Toutefois, ce sentiment, il le réalise très mal.

Ce qu'il perçoit mieux c'est une espèce d'impression toute nouvelle de sa petitesse et de son impuissance.

L A clochette... toutes les épaules se courbent.

Féraud a honte de rester seul, piqué tout droit.

— On va me remarquer.

Le respect humain le fait s'incliner... il ne sait devant quoi... mais quand même, au fond, il sent que cette assemblée vit un grave moment.

Quelques minutes après, l'assistance entière s'ébranle.

Rang par rang, elle va vers la barrière de fer forgé qui sépare la nef de l'autel.

— Ça ne peut être, dit Féraud, que pour une distribution... de quoi ?

Les yeux du non-baptisé sont grands ouverts : fixés, captivés.

— On donne à manger !... Ah ! ça par exemple !...

Féraud est très embarrassé. Suivra-t-il

Lenoir s'en fut au dancing...

son rang ? Ira-t-il à la distribution ? Il voudrait goûter ça. Ça doit être fameux pour que les gens s'y pressent tellement.

Quelque chose l'arrête : ils reviennent les yeux baissés, à pas lents.

— Ils sont exercés, se dit-il... moi, je ne saurais pas faire ça... je me ferais pister... on verrait que je ne suis pas un copain.

Il s'assied tranquillement et écoute les délicieux cantiques : « *Il est né le divin enfant !* »

— Lequel, se demande-t-il ? Ça doit être un fils de roi... car je suis ici au milieu des « fascistes »... c'est curieux... faudra savoir.

L A messe finie, Féraud est rentré chez lui... tout dans sa chambre lui paraît si sombre, si banal. Il n'avait jamais rien vu de pareil, ni senti une si profonde émotion.

Puis, il se coucha et s'endormit dans un beau rêve...

C INQ heures de l'après-midi de Noël.

On sonne.

— C'est Lenoir, se dit Féraud. C'est gentil de venir !

Les deux amis causent.

— Tu t'es amusé à l'Oriental ? demande Féraud.

— Mon vieux, quelle rigolade ! s'écrie Lenoir. Un souper et un bal... tu penses !... rentré à six heures du matin... j'ai attrapé un de ces « mal aux cheveux »... Faudra huit jours pour m'en remettre... Et toi ?

— Moi, dit Féraud, je suis allé à la Messe de Minuit.

— Hein ? c'est pas possible !

— Même que j'en suis tout ému... cette musique... ces chants... cette féerie... tu n'as pas idée de cela, Lenoir, c'est extraordinaire... Tu n'as rien vu !

Lenoir stupéfait :

— Vrai, tu me bourres le crâne !

— Non, j'en suis à me demander pourquoi on nous a laissés toute notre jeunesse ignorer cela.

Lenoir ne sait que dire. Féraud reprend :

— Tantôt, j'aime mieux l'avouer, j'ai eu une terrible audace... j'ai accosté un curé... je lui ai demandé des explications.

— Il ne t'a pas envoyé à la gare ?

— Au contraire. Il m'a dit gentiment : « Ça ne m'étonne pas que vous n'ayez rien compris à ce que vous avez vu et entendu... Tenez, je vais vous donner la clef du mystère. »

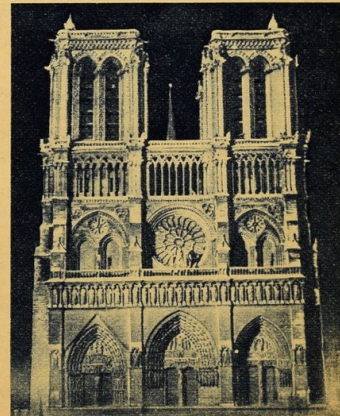
— Tu l'as cette clef ?

— Oui, c'est un petit bouquin... j'ai déjà commencé à le lire : il me séduit. Tiens regarde...

Féraud le tendit à son ami, qui lut sur la couverture :

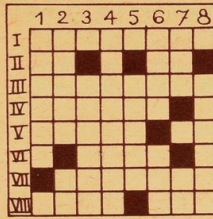
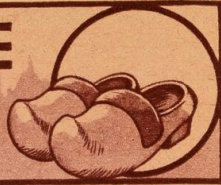
— *Evangile de Notre Seigneur Jésus-Christ.*

Abbé CHARLES GRIMAUD.

... et Féraud à la Cathédrale.

VEILLÉE DE NOËL

Devinette

Chacun me trouve en un moment
Deux fois.
En la minute, seulement
Une fois.
Mais dans un siècle, sûrement
Pas une fois.

Horizontalement

I. On ne l'est qu'une fois. — II. Dans l'huile. Paresseux. — III. Fixés par des clous. — IV. Confirme. — V. Chef-lieu. Pronom. — VI. Ile française. — VII. Critiqua. — VIII. Cache la main. Département.

Charades

On sème mon premier dans les champs
[bien souvent].
Mon second à l'oreille est parfois
[sédaisant].
Mon tout est à manger, animal excellent.
Mon un, c'est le vide, avec une
[bordure].
Mon deux recouvre tout le corps.
L'on rencontre mon tout parfois, dans
[le sentier].
Mugissant et belant et suivi d'un berger.

Enigme

Toujours vers l'avant, je vais d'un pas égal. Rien ne peut m'arrêter. Je vois vivre et mourir, je suis inexorable.

Rebus. Tel est pas qui croyait prendre.

Mots en octogone
Devinette. La lettre : M.

bien deviné ?

Verticalement

1. Matière d'un sacrement. — 2. Fruit oléagineux. Adverbe. — 3. Ville des Pays-Bas. — 4. Pas rare. — 5. Capitale d'une régence. — 6. Viscère. Sans valeur. — 7. Dans le pain. Phonétiquement : tout chrétien doit l'être. — 8. Le confirmé le devient.

Logogriphe

C'est le nom d'un gendarme dont quelqu'un s'est moqué ; il marche sur sept pieds. Sur lui l'on peut trouver : une mesure agraire, un bel oiseau domestique, petits trous de la peau, à la frontière de France petite république.

Mots en octogone

*** Jeu de hasard.
***** Sorte de roseau.
***** Poissons de mer.
***** Support fixé au mur.
***** Concerne les astres.
***** Dans le Lot-et-Garonne.
*** Condiment apprécié.

Pandore - Are - Paon - Fore - Andorre.

Logogriphe
Je suis le Temps.
Enigme
Trois-Pean (Troispeau).
Trois-Pean (Troispeau).

Charades
AVEZ-VOUS

Északfranciaországi Misszió

Haasz Gizella távozása. Az északi magyarság mély sajnálattal bucsuzik Haasz Gizella tanítónőtől, ki a Grenoble-i magyarok között fog működni. Majd három éves itteni működése alatt finom szelíd lelkületével mindenütt megkedveltette magát, és hisszük, hogy szimpatikus egyéniségét mindenki kedves emlékébe fogja tartani. Utódja Valkányi Alice tanítónő, kit ezután is szeretettel üdvözlünk és működéséhez sok sikert kívánunk.

Cimváltozás. Uhl Antal északfranciaországi lelkipásztor címe ezután a következő: 80, rue Royale, Lille.

December havi program: 21-én karácsony vigíliáján szigorú böjt, délután 3 órától kezdve gyóntatás a kármelkapólnában (rue St-Antoine) 5 óráig. 5 órakor a kör helyiségében karácsonyfaünnepély a Boldog Margit Kör tagjai részére. 8 órakor karácsonyfaünnepély a Szent István Kör tagjai és családjai részére, utána 11 órakor indulás a Notre Dame templomba az éjféli misére, amely alatt gyónás és áldozás. 25-én, Karácsony ünnepén, szentmise Roubaix-ban. Délután 5 órakor a gyermekek karácsonyfa ünnepélye. 26-án szentmise Lens-ban és délután 4 órakor a gyermekek karácsonyfa ünnepélye. 28-án 9 órakor szentmise Vicoigne-ban és a gyermekek karácsonyi ajándékainak kiosztása. 29-én délután 4 órakor karácsonyfa ünnepély Rouvroys-Mines-ben.

Január havi program: Első vasárnap szentmise Lens-ben, második vasárnap Roubaix-ban, harmadik vasárnap 8 órakor Rouvroys-Mines-ben, és fél 11 órakor Lensben, és negyedik vasárnap Roubaix-ban.

Házasság. Halla Mihály és Kertész Mathild október 29-én házasságot kötöttek Roubaix-ban a St-Redempteur plébániatemplomban.

Halálozás. Szász Mária a lенси patronage növendéke június 18-án meghalt, temetése 20-án volt az iskolás gyermekek részvételével. — Hosszú Simon a roubaixi patronage növendéke június 23-án meghalt és 25-én temették Wasquehalban nagy részvét mellett. — Egyed Ernő négy éves korában augusztus 8-án halt meg Lens-ban, és temetése 10-én ment végbe szintén nagy részvét mellett. — Herold Józsefné október 27-én halt meg Lens-ban és 29-én temették. A lенси magyarok szép számmal kísérték utolsó útjára.

Ünnepélyes szentáldozás. Díjanics Ferenc május 8-án első ünnepélyes szent áldozáshoz járult Meurchin-ben.

Zárt lelkigyakorlat. A lillei boldog Margit leánykör mint minden évben, úgy az idén is május 1-3-ig zárt lelkigyakorlatot végzett Borbély István jezsuita atya vezetése mellett. A lelkigyakorlat végén az új tagok felvétele volt.

Anyák napja. A gyermekek az idén is anyák napját tartották, még pedig a lенсиak április 24-én, és a roubaixiak május 8-án kedveskedtek szüleiknek versekkel, énekszámokkal és apró szindarabokkal.

A budapesti Bucharisztikus Világkongresszuson tizenketten vettek részt az északfranciaországi magyar katolikusok közül a lelkes vezetésével. Ugyancsak velük volt Georges Prévost tb. kanonok, ki a kongresszusra több helyen tartott vetítettképes előadást, továbbá Jean Quagebeur a lillei « La Dépêche » napilap szerkesztője, ki naponként tudósította a lillei közönséget a kongresszus lefolyásáról.

Kirándulás. A roubaixi magyarok július 2-án autobuszon egész napos kirándulást tettek Dunkerquebe és Malo-les-Bains tengeri fürdőhelyre, a lensi magyarok július 31-én Notre-Dame-de-Loretteba tettek egész napos kirándulást. Mindkét kirándulás a legjobb hangulatban folyt le, és azokról fényképek készültek.

Zászlószentelés. A roubaixi Szent István Kör első szent királyunk jubileumi évének emlékére díszes nemzeti színű selyemzászlót szerzett be, amelynek költségét közadakozásból, műsoros előadás jövedelméből, a párisi M. Kir. Követség és a Franciaországi Magyar Egyesületek Szövetsége adományából hozták össze. A zászlóanyai tisztséget gróf Khuen-Héderváry Sándor párisi magyar követ neje volt szíves elvállalni. A szentelés július 24-én történt, és azon képviseltették magukat a párisi magyar egyesületek is. Az ünnepségen színre került a kör műkedvelő gárdájának előadásában Pataki Ferenc « Magyar hősök » című hazafias szindarabja.

A magyarok világkongresszusa. Szent István hetében rendezték Budapesten a külföldön élő magyarok II. Világkongresszusát, amelyen az északfranciaországi katolikus magyarság negyven tagu csoporttal képviseltette magát, és arra elvitték a Szent István Kör új zászlaját is. Az egy hétig tartó kongresszuson megalakult a magyarok Világszövetsége, a külföldi magyarok érdekeit és javát szolgáló egyesület, amelynek választmányi tagjainak sorába beválasztották Forró Gáspárt, a Szent István Kör elnökét is. A kongresszuson résztvevők tisztelegtek Magyarország kormányzójánál, a miniszterelnöknél, Budapest főpolgármesterénél és polgármesterénél, jelen voltak az egyes gyűléseken, kitűnően sikerült kirándulást tettek aug. 15-én Esztergomba, ahol résztvettek az árpádházi királyok feltárt kastélyának felavatásán, kirándultak a budafoki borpincébe, ahol magyarosan megvendégelték őket, meglátogatták Budapest nevezetességeit, látogatást tettek a keresztény munkások székházában, ahol tiszteletükre ünnepséget rendeztek és Tobler János országgyűlési képviselő köszöntötte őket.

Szüreti bál. A roubaixi Szent István Körben szeptember 24-én szüreti bál volt, amelyen a műkedvelő gárda színre hozta az « Elvezett jegykendő » és « Jóska boszorkány » című vígjátékokat. A bál az akkori mozgalmas napok ellenére jól sikerült.

Hazafias ünnepély a Felvidék visszatérésekor. Az északi magyarság egyúttal örvendett az egész országgal, midőn csapataink bevonultak a magyar Felvidékre. A rádióon keresztül meghatottsággal értesültek a bevonulások diadalörömről. November 13-án Roubaix-

ban Te Deum volt a karmélták templomában és délután hazafias ünnepély, amelyen a lelkes ünnepi beszédben ismertette a minden magyart örömmel eltöltő nagy eseményt, Tárnok Lajos és Buzsik Ferenc hazafias dalokat énekelt, az utóbbi elszavalta « Az arató tót » című monológot és a gyermekek « A kis drótos » című szindarabot játszották, Kónya Gézáé és Prokop Annus hazafias alkalmi verseket szavaltak. A magyar a magyarért akcióra 200 pengő pénzösszeget küldtek Budapestre.

Magyar szeretetvásár Lilleben. November 19-én és 20-án nagyszabású szeretetvásár volt Lilleben, amelyet Liénart Achilles lillei bíboros-püspök és gróf Khuen-Héderváry Sándor magyar követ nyitott meg ünnepélyes keretek között. A bíboros kíséretében volt Jansooe felszentelt püspök, Descamps apostoli főjegyző, a lillei székeskáptalan nagyprépostja, Lotthé preláts, Lestienne és Zoëte kanonokok, Coppin kanonok a lillei kat. egyetem irodalmi fakultásának dékánja, Beller Ipoly kanonok, a francia papság képviselői. A bíborost gróf Khuen-Héderváry Sándor követ fogadta és üdvözölte, kinek kíséretében volt Binder Károly főkonzul és Dobay Székely Andor a franciaországi magyar egyesületek szövetségének elnöke. A megnyitáson részt vett Lille francia katolikuságának színeje, az északfranciaországi magyarok nagyszámú küldöttsége, a sajtó képviselői. Liénart bíborost és a megjelent előkelőségeket a lelkes üdvözölte francia beszéddel, amelyben hálás szavakkal emlékezett meg a nagy bíboros meleg főpásztori szeretetéről, amellyel a hivei közé tartozó magyarokat kitüntette. A bíboros válaszában meleg hangon emlékezett meg budapesti távozkodásának kedves élményeiről, kiemelte a francia-magyar lelki közösséget és kijelentette, hogy magyar hivei előtte nem külföldiek, hanem szeretett gyermekek, akiknek otthonosan kell érezni magukat. A magyar hivek hódolatát Forró Dezső és Kónya Elli fejezte ki, aki magyar nemzeti színű gyönyörű virágcsokrot nyújtott át a bíborosnak. Liénart bíboros végigtekintette a vásár magyar iparművészeti tárgyait és azoknak szépségéről elismerőleg nyilatkozott és maga is bevásárlásokat eszközölt. A bíboros távozása után az északi magyarság gróf Khuen-Héderváry Sándor követet köszöntötte, még pedig Uhl Antal lelkes a katolikus misszió nevében, Forró Gáspár a gyárimunkások, Egyed Albert a bányamunkások, Uhl Ilonka a Boldog Margit Leánykör nevében és Schwarcz Tunika virágcsokrot nyújtott át a követnek. A református misszió nevében az északi ref. lelkes és Kerekes József üdvözölte. A követ válaszában örömet fejezte ki, hogy az északfranciaországi magyarok közé jöhetett, akiknek törhetetlen hazafiságát tolmácsolni fogja a hazai illetékes köröknél. A szeretetvásárról a francia lapok fényképpel illusztrált elismerő cikkeiben számoltak be, és arról a magyar rádió és a hazai lapok is megemlékeztek. A vásár megrendezését Nagy Ilona és Haasz Gizella missziós hölgyek irányították nagy buzgósággal. E helyen mondunk köszönetet, azoknak, akik anyagi és pénzbeli hozzájárulásukkal és közreműködésükkel a vásár sikerét előmozdították.

A visszatért Felvidéken jártam

Nem a «magnyobodott Magyarországon». Mi nem kaptunk és ej sem vettünk senkiéből. Tehát nem nagyobbodtunk meg, gazdagabbak sem lettünk. Csak kevésbé kifosztottak, kevésbé jogvesztettek és kevésbé szét-szakítottak. Mi nem akarunk magnyobodást, nem törünk a máséra, csak és csupán csak azt akarjuk vissza, ami jog és igazság szerint *ezer esztendeje* a miénk. A Szent Korona kegyetlenül letört darabjait követeljük vissza. Hinni, bízni kell abban, hogy Pozsony, Nyitra éppen úgy visszatér még mint vissza fog térni Szatmár, vagy Nagyvárad, Kolozsvár, meg Szabadka, meg a nyugatmagyarországi szinmagyar Felső-Eőr. Mint ahogy a magyar Felvidék visszatért most Szent István Koronájához.

Boldogan, örömtől repeső szívvel jártam felszabadult szülőföldemen. Nincs határ, nincs vám, nincs cseh csendőr, nincs jelentkezés. De van minden faluban diadalkapu. Vízkeleten kettő is. Csak a szél fogja azokat szétszedni, hiszen alattuk vonultak be a magyar katonák! Templomtoronyokon, kastélyokon, kunyhókon a magyar közösség színei, piros-fehérvörös lobbogók. Beh szépek! Galántán a Szent István-szobor alig látszik ki a rengeteg virágból. Érsekújvárt újra cigánybanda üdvözli a vonatokat: Szép vagy gyönyörű vagy Magyarország... De mi újat mondhatok? Hiszen minden magyar szív annyira együttérzett, összedobbant az öröm napjaiban, hogy mindezt természetesnek vesszük. Pedig pár héttel ezelőtt errefelé még cseh szurnyok tépték a magyar zászlókat. A csehek szuronnyal, tankkal meg anélkül is elmentek, *de a zászlók itt lobognak!* Es ha hittel bízunk és dolgozunk a jobb jövőért így lesz ez mindenütt a mi ezeréves határainkon belül. Győz az igazság! Hinni kell!

Karácsony estéjén

Szeretném:

Minden kis gyermek első mosolygását,

Minden madárka vidám dalolását,

Minden szívet — a szívedhez vezetni...

Mindent, ami szép, tiszta, hófehér

neked elhozni... Ami kincset ér.

Bűnbánat könnyét, hűséget, imát

— amellyel a szíved dicser és imád —

mind — összegyűjtve — odaadni Neked...

Jézuskám!

Szeretnék ma így fogadni Téged!...

Horváth Árpádné

Le Gérant: J. POLGAR

AZ ÉSZAKFRANCIAORSZÁGI MISSZIÓ

A lelkész fogad Roubaixban a Szent István Körben kedd csütörtök és vasárnap este 6—8 óráig. — Lilleben hétfőn, pénteken délelőtt és szombaton délután 2, rue Jean-Levasseur cím alatt.

Szentmisék Roubaixban a hónap második és negyedik vasárnapján a Carmel templomban (rue Saint-Antoine) fél 11 órakor. A szentmise előtt gyónatás. Minden csütörtökön fél 9 órakor szentmise ugyanott a gyermekek számára. — Lensban szentmise a hónap első vasárnapján a Fosse 14 templomában 10 órakor. A hónap harmadik vasárnapján a többi kisebb kolóniában előzetes értesítés után.

Hitoktatás csütörtökön délelőtt és délután Roubaixban a Szent István Kör helyiségében 59, rue de la Fosse-aux-Chènes.

Szent István Kör. Roubaix 59, rue de la Fosse-aux-Chènes. Tagsági díj havi 3 frank. Könyvtára és hivatalos óra kedd, csütörtök 6—8 óráig és vasárnap délután.

Magyar Leányok Árpádházi Boldog Margit Köre összefogótelét a hónap első hétfőjén délután 3—6-ig tartja a lillei Cénacleban (33, rue Cantelen).

Egyházi Énekkar próbái csütörtökön este 8—9 óráig vannak a roubaixi Körben.

DÉLFRANCIAORSZÁGI MISSZIÓ

A lelkész fogad az Echirolles-Viscose-Cité-i magyar patronázsban kedden és szerdán délután és csütörtökön délelőtt a katekizmu után.

Szentmise és **szentbeszéd** vasárnap és kötelező ünnepnapon az Echirolles-i plébániatemplomban. Gyónatás a vasárnap szentmise előtt és után, valamint hétköznap a «Saint Pierre du Rondeau»-i plébánia templomban (174, Cour Jean-Jaures, Grenoble) kedden, csütörtökönés szombaton reggel 8 órától 9 óráig.

Hitoktatás csütörtökön délelőtt a patronázsban.

A Grenoblei Magyar Sport Club kirándulásokat rendez az Alpsek festői vidékeire és ezáltal ápolja az ifjúság összefogását.

A Műkedvelő Gárda színműveket és kabarékat hoz előadásra, de főként magyar népszínműveket a nemzeti érzés és nyelv ápolására.

Az Egyházi Énekkar próbáit szerdán este 6—8 óráig tartja a patronázsban.

A Magyar Könyvtár kedden este 5—7-ig van nyitva, ugyancsak a patronázs helyiségében.

A beteglátogatást a lelkészek legszentebb kötelességüknek tartják és azért hangsúlyozottan kéri a magyar hiveket, hogy jelentsék be azonnal beteg hozzátartozóikat, ismerőseiket, hogy a lelkesi látogatás el au maradjon.

Szentmisét kell hallgatni :

1. Minden vasárnap.
2. Karácsony napján, december 25.
3. Áldozócsüittörtökön, május 30.
4. Nagyboldogasszony napján, augusztus 15.
5. Mindenszentek napján, november 1.

Mi szükséges az egyházi házassághoz ?

Az egyházi házassághoz a polgári házasságlevélen (özvegyeknél az elhunyt házastárs halotti bizonyítványán) kívül csupán csak a vőlegénynek és menyasszonynak keresztlevele kell (legfeljebb 3 hónappal az egyházi házasság előtt kiállított legyen). Akik a keresztlevelet beszerezni nem tudják, forduljanak a magyar lelkészekhez, készséggel elintézik az ügyet.

Ne halaszd gyermeked keresztelését későre !

Gondoskodsz-e legfontosabb szülői kötelességed teljesítéséről, gyermeked valláserkölcsei neveléséről ?

Küldöd-e őt hitoktatásra ?

Levélbeli megkeresés esetén a lelkészek válaszbélyeg csatolását kéri.

* * *

Imakönyvek, naptárak, rózsafüzérek és egyéb kegytárgyak kaphatók a lelkészeknél.

* * *

A *Tudósító* ez évi előfizetési díját, 10 frankot megfizetted-e már ?

Minden franciaországi magyar katolikus család asztalán ott legyen a katolikus misszió *Szent Mihály Naptára* és a *Párisi Katolikus Tudósító* !

PÁRISI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

A FRANCAORSZÁGI MAGYAR KAT. MISSZIÓK HIVATALOS HAVI ÉRTEŚTŐJE
(BULLETIN MENSUEL DE LA MISSION CATH. HONGROISE DE FRANCE)

Rédaction et Administration :

Mission Cath. Hongroise, 9, square de Vergennes, Paris-XVe. — Tél. : Vaug. 08-57

VII. évfolyam
6.-12. szám

Június-December
1938.

Lelkészek : Abbé KOZMA, 9, Square de Vergennes, Paris-XVe

Abbé UHL, 80, rue Royale, Lille.

Abbé SZOKOLYI DE BERNECZE

174, Cour Jean-Jaurès « Cure Saint-Pierre-du-Rondeau », Grenoble (Isère)

A Franciaországi Magyar Katolikus Missziók évi tagsági díja 15 fr. — A tagok a *Párisi Katolikus Tudósítót* díjtalanul kapják.
A magyarországi előfizetéseket Martineum R. T. könyvkereskedés, Szombathely, címre kérjük.